

37 C 17/95 - 180

10. 7. 95

26. 1. 99

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyně JUDr. Dagmar Stamidisovou v právní věci žalobce: dr. V. C h., bytem zastoupeného JUDr. Zdeňkem Koudečkou, advokátem se sídlem v Brně, Královopolská 139, proti žalovanému dr. J. M., bytem o ochranu osobnosti,

t a k t o :

Žaloba se žalobním návrhem, že žalovaný je povinen se zdržet tvrzení, že žalobce:

1. pracoval jako dobrovolný a osvědčený agent StB
2. má na svědomí uvěznění 700 lidí a že 15 dostal na šibenici
3. navázal s příslušníky StB přátelský poměr
4. sepisoval s příslušníky StB různá memoranda
5. byl vydavatelem časopisu Plamen, který byl tištěn StB
6. byl převeden na ofenzivního agenta a přeřazen k 1. správě StB
7. podepsal písemný závazek v den odletu do Francie
8. využil pro zpravodajskou činnost své vedoucí místo v Československém zahraničním ústavu, který měl podle instrukcí StB v budova t v Paříži
9. byl ve styku s StB i v USA v letech 1956 - 58

121
10 že žalobce snad může být ve styku s řídicími orgány tajné služby v jejichž zájmu vyvíjel po roku 1989 a stále vyvíjí činnost na [REDAKCE] a [REDAKCE], se **z a m í t á**.

Žaloba se žalobním návrhem, že žalovaný je povinen do 3 dnů od právní moci rozsudku objednat v denících Telegraf, Mladá fronta Dnes, Svobodné slovo v časopisech Polygon /Švýcarsko/, Hlas domova, Nový domov /Kanada/, Hlasatel /USA/ a v měsíčníku Budování stát /MO Brno/ tohoto znění:

V červenci 1994 jsem přednesl přednášku "Agentura StB ve třetím odboji domácím i zahraničním" na kongresu [REDAKCE]

[REDAKCE] V této přednášce a v pozdějších mých publikovaných textech jsem uvedl nepravdivé a zkreslené údaje o osobě JUDr. V. [REDAKCE] Ch. [REDAKCE] který žije v USA. O dr. Ch. [REDAKCE] jsem uvedl, že

1. pracoval jako dobrovolný a osvědčený agent StB,
2. má na svědomí uvěznění asi 700 lidí a 15 dostal na šibenici,
3. podařilo se mu navázat přátelský poměr s příslušníky StB,
4. měl s příslušníky StB sepisovat různá memoranda,
5. měl být vydavatelem časopisu Plamen, který měla tisknout StB,
6. byl převeden na ofenzivního agenta a přeřazen k 1. správě StB,
7. měl podepsat písemný závazek s StB v den odletu do Francie,
8. využil pro zpravodajskou činnost své vedoucí místo v Československém zahraničním ústavu, který měl podle instrukcí StB vybudovat v Paříži,
9. byl ve styku s StB i v USA letech 1956 - 58,
10. že žalobce snad může být ve styku s řídicími orgány tajné služby v jejichž zájmu vyvíjel po 1989 a stále vyvíjí činnost na [REDAKCE] a [REDAKCE]

Prohlašuji, že tyto údaje jsou nepravdivé a za jejich uveřejnění se V. Ch. [REDAKCE] omlouvám.

J. M. [REDAKCE]

Uvedný inzerát je povinen objednat tak, aby byl otištěn co nejdříve, nejpozději do tří měsíců od právní moci rozsudku, se **z a m í t á**.

Žaloba s žalobním návrhem, že žalovaný je povinen do tří dnů od právní moci rozsudku zaslat žalobci dopis stejného znění jako je znění inzerátu, se **z a m í t á**.

Žaloba se žalobním návrhem, že žalovaný je povinen do tří dnů od nabytí právní moci rozsudku zaplatit žalobci 1.000.000,- Kč, jako náhradu nemajetkové újmy, se **z a m í t á**.

Žalobce je povinen nahradit Českému státu náklady řízení ve výši 2.965,- Kč na účet Městského soudu v Praze do 3 dnů od právní moci rozsudku.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se svou žalobou podanou u zdejšího soudu domáhá ochrany osobnosti s tím, že žalovaný je autorem textu přednášky s názvem „**[redacted]**“, kterou přednesl v červenci 1994 na kongresu **[redacted]**. V této přednášce tvrdil, že žalobce byl dobrovolným agentem StB a má na svědomí uvěznění řady lidí, a to nejméně 80, spíše asi však 120 s tím, že se hovoří o několika stech. Toto tvrzení žalovaného je nepravdivé. Žalovaný v textu své přednášky dále tvrdil, že v době tajného zatčení žalobce, ke kterému došlo dne 7. 4. 1948 v Brně na příkaz P **[redacted]** T **[redacted]** s ním jednala StB jinak než s ostatními a měl s ní přátelský poměr. V této době se měl žalobce, dle tvrzení žalovaného, stát agentem StB s krycím jménem K **[redacted]**. Žalovaný tvrdil, že žalovaný *bcu. mu. 1.1.48* sepsával různá memoranda s příslušníky StB. Také tyto údaje nejsou pravdivé. Dle tvrzení žalovaného žalobce vydával časopis Plamen, který se tiskl přímo na StB. Jedná se také o nepravdivé tvrzení. Žalovaný ve své přednášce uvádí, že všechny akce vedla StB pod označením SKAUT. Dle tvrzení žalovaného byl žalobce převeden na tzv. ofenzivního agenta a byl přerázen k 1. správě StB. Dále měl podepsat písemný závazek s StB v den odletu do Francie, tj. dne 3. 9. 1949 s tím, že si měl vymínit ochranu své rodiny a svých nejbližších přátel. Ani tento údaj není pravdivý. Žalobce žádný závazek s StB nepodepsal. Žalovaný o žalobci též tvrdí, že podle instrukcí StB vybudoval v Paříži Československý zahraniční ústav v exilu, ve kterém byl vedoucí místo využíval pro zpravodajskou činnost. Toto tvrzení je také nepravdivé stejně tak jako tvrzení žalovaného, že po odstěhování do USA měl v práci pro StB pokračovat, a to v letech 1956 - 58. Poté s ním měla StB

153

ukončit styk. Žalovaný přednesl svou přednášku v červenci 1994 na kongresu [redacted] v Praze. Text přednášky byl otištěn deníkem Telegraf, shrnut článkem v magazínu Mladá fronta Dnes spolu s interview dr. M [redacted], zmínku přinesl Český deník. Přednáška byla uveřejněna časopisem Polygon ve Švýcarsku, rozeslána časopisem Hlas domova, zveřejněna časopisem Nový domov v Kanadě a zaslána zahraničním odběratelům měsíčníkem MPÚ /Mezinárodního politologického ústavu/, Budování státu č. 7 jako jeho příloha. V srpnu 1994 uveřejnil přednášku časopis Hlasatel z Chicaga. Žalovaný uváděním nepravdivých údajů před řadou dalších občanů ve formě ústního a písemného projevu ohrozil pověst žalobce, jeho zdravotní stav a zejména jeho vážnost ve společnosti, a to jak v České republice, tak i v místě jeho bydliště v USA. Protože omluva není v daném případě dostatečným zadostiučiněním, požaduje též náhradu nemajetkové újmy v penězích a za přiměřenou považuje částku 1.000.000,- Kč.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby s tím, že je pravdou, že dne 28. června 1994 přednesl na kongresu [redacted] přednášku s názvem Agnetura StB ve třetím odboji domácím a zahraničním. Údaje přednesené žalovaným čerpal z obecně známých a již dříve zveřejněných skutečností, zvláště z návrhu Krajské prokuratury Praha ze dne 22. dubna 1968 č.j. Pst I 1324/49, jakož i z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. dubna 1969 č.j. 20 Tr 27/69, opírajících se především o zprávu inspekce Ministerstva vnitra z 28. 4. 1966 č.j. IM - 0057/10-65 /vč. 33 příloh/.

Žalobce se k jednání u zdejšího soudu nedostavil, proto byl vyslechnut formou místopřísežného prohlášení - affidavitu ze dne 21. dubna 1996. *P. J. 1996.*

Z místopřísežného prohlášení soud zjistil, že důvodem žaloby je přednáška, kterou proslavil žalovaný veřejně v Praze dne 25. června 1994, kterou pak rozšiřoval tiskem, televizí a přednáškami, a ve které řekl, že žalobce byl vědomým a dobrovolným agentem StB a že odboj, který vedl byl ve skutečnosti plánován, řízen a kontrolován StB. Cílem žaloby je přimět žalovaného, aby doznal, že jeho přednáška se opírá výlučně a pouze o archivy StB a jeho tvrzení nejsou podepřena žádnými dalšími důkazy, aby dokázal, že doklady, o které se opírá, jsou pravdivé a pravé a vysvětlil vzájemné rozpory mezi těmito doklady a dále vysvětlil rozpory mezi přednáškou žalovaného a těmito doklady, podal důkazy, že tiskoviny vydávané odbojem /kterého se účastnil žalobce- dále jen odbojem/ obsahují vesměs plané protikomunistické povídky, a předložil příklady žalobcovy údajně dezinformační a „vlivové“ činnosti. Žalobce tvrdí, že použil pomoci nabídnutému opoziční frakci komunistické strany a jejich přívrženců

zaměstnaných v StB přes riziko, které taková pomoc představovala. Toto dle názoru žalobce může být předmětem negativního hodnocení. Žalobce tvrdí, že si tykal se všemi členy odboje a že orgány StB, se kterými si tykal, byli také členové jejich odboje.

Žalobce dále uvedl, že nikdo v odboji nebyl jeho řídicím orgánem. K█████ dělal spojku, V█████ sloužil jako bodyguard a kapitán F█████ měl na starost bezpečnost". Uvedl, že není pravdivé tvrzení, že by vázací listinu sepsal před odletem a dle jeho názoru zní tato listina jako smlouva mezi dvěma stranami a ne jako závazek agenta svým nadřízeným. Ve spisech, ve kterých je údajně kolem 300 tisíc jmen, neexistuje podobná vázací listina.

Žalobci bylo položeno několik otázek

Otázka č. 1. Co se stalo 7. 4. 1948, kým a z jakých důvodů jste byl zadržen ?

Z prohlášení žalobce k této otázce soud zjistil, že po únorovém puči chodil žalobce denně na ústřední sekretariát Čs. strany socialistické, jednak proto, že tajná policie, která obsadila sekretariát mu nařídila, aby se nevzdaloval z Prahy, jednak proto, že na sekretariát chodili stále bratři z různých měst pro instrukce. Po několika týdnech poslal žalobce policii dopis, ve kterém oznámil, že musí odejít z Prahy, aby nastoupil své místo v bance v Bratislavě, odkud dostal bezplatnou dovolenou pro práci pro bratra Z█████. Potom odjel bez toho, že by dostal odpověď. Krátce před odjezdem se k žalobci do úřadovny dr. Z█████ dostavil neznámý muž. Byl doprovázen zaměstnancem sekretariátu, o kterém žalobce později zjistil, že má jeho krycí jméno, bylo později ing. D█████. Neznámý muž prohlásil, že je z bezpečnostní komise ÚV KSČ a přišel si s žalobcem otevřeně pohovořit, protože zná jejich práci a je z ní vidět, že žalobce a jeho spolupracovníci jsou upřímní socialisté. Bylo mu známo, že žalobce je ve styku, nebo vedoucím několika skupin, které zakládají odboj. Hovořil o „československé cestě k socialismu“ a skupině jejich přívrženců. Tato skupina nebyla stávající politickou situací potlačena a za příhodné mezinárodní situace může směr vedený Kopeckým a Zápotockým zatlačit. Za příslib podpory v krizi sliboval, že sám a prostřednictvím svých možností v bezpečnostním aparátu může zajistit bezpečnost, pokud předčasnou aktivitou a nedodržováním konspiračních metod to sami neznemožní. Žalobce mu politickou podporu přislíbil.

Podle plánu, který byl připraven před únorem, měl žalobce odejít za hranice. Přejezd mu našla jeho matka prostřednictvím šmelináře. Večer před plánovaným odjezdem šel doprovodit svoji ženu k autobusu. Na zpáteční cestě ho zastavila skupina asi tří mužů a žalobce vsoupli do auta.

Žalobce dále uvedl, že v autě byl chvíli sám s dalším mužem, který mu řekl „Majoré, tys nám nahnal. Teď drž jazyk za zuby a nemluv“ nebo slova v tom smyslu. Pak k nim přisedl další muž, kterého později poznal pod pravým jménem O [redacted] K [redacted] a jeli celou noc až do Krkonoš, kde žalobce ubytovali v horách v prázdném stavení, zřejmě po odsunutých Němcích, „než poprask po něm utichne“. Po cestě se dozvěděl, že nejsou StB a že jeli jako blázní z Prahy, protože teprve ráno se dověděli, že dr. Ch [redacted] a mjr. K [redacted] jsou jedna a táž osoba a že mjr. K [redacted] leze do pasti. Měl příkaz za všech okolností zabránit, aby žalobce padl do rukou StB nebo vojenské zpravodajské služby. Žalobce si tehdy učinil závěr z jakých důvodů byl zadržen. Usoudil, že K [redacted] pracuje pro bezpečnostní výbor KSČ. Osoba, která musela mít zájem na tom, aby živý nebo mrtvý se nedostal do rukou uvedených služeb, musel být buď neznámý návštěvník ze sekretariátu a nebo někdo, kdo s ním spolupracoval, resp. mu by podřízen. Žalobce po listopadu obdržel další informace jméno národního socialisty, který k žalobce neznámého návštěvníka na sekretariát uvedl bylo R [redacted]. Identitu návštěvníka se pokoušel žalobce zjistit u K [redacted], když se po roce 1989 oprve sešli. Podle něho šlo pravděpodobně o K [redacted] Š [redacted]. Místo na které K [redacted] žalobce dovezl a kde se ukrýval, identifikoval K [redacted] jako chatu J. D [redacted] v České Lípě. Zkušenosti žalobce se skupinou K [redacted] V [redacted] - Z [redacted] a další okolností uveřejněním výpovědí jejich a P [redacted] - T [redacted], vedou žalobce k závěru, že P [redacted] - T [redacted] prostřednictvím svých agentů manžel K [redacted] byl informován o činnosti žalobce a o jeho plánech a nachystal pro něj na hranicích past. Š [redacted] nebo některý z jeho lidí, kteří o činnosti StB dostávali reporty, se z nich o jeho plánech dověděli, a když zjistili, že jde o osobu žalobce, museli v zájmu vlastní bezpečnosti zasáhnout. Skrývali žalobce do dob, kdy se jim podařilo P [redacted] - T [redacted] od případu žalobce oddálit. Posléze v době T [redacted] nepřítomnosti dostali žalobce za hranice.

Otázka č. 2. Napsal a nakreslil jste vlastnoručně schéma vznikajících odbojových skupin, komu jste dal toto schéma k dispozici, a za jakým účelem?

K této otázce žalobce uvedl, že doklad o značený 56 je schéma, které připravil na schůzku s G [redacted] K [redacted] z Brna, bývalým představeným žalobce v organizaci Obrana národa, kterého žádal, aby převzal organizační vedení odboje po žalobcově nadcházejícím odchodu do zahraničí. V levém horním rohu je hrubá skizza organizační struktury, bez udání podrobností, jako její hlava je uvedeno jméno „K [redacted]“. Pravá strana zachycuje technické vybavení, které tehdy bylo k dispozici, a podrobnosti týkající se Brna. Uprostřed je náčrt politického programu odboje, který je později rozpracován od jménem Memorandum A. Na tomto náčrtu je také z mínka o jednotné

socialistické straně. Br. K█████ odmítl převzít vedení a odkázal žalobce na svého známého mjr. K█████ /viz poznámu v levém dolním rohu dokladu/. Proto schéma s K█████ nenechal.

Doklad 57 je schéma, které připravil pro schůzku v mjr. K█████, kterou br. K█████ zprostředkoval. Je to v podstatě lépe urovnaný obsah schémata pro br. K█████ s tím rozdílem, že jako hlava organizace je uveden mjr. K█████ Jméno Ch█████ v závorce se zdá být připsáno později. Mjr. K█████ odmítl převzít vedení organizace, protože měl nachystán odchod za hranice v nejbližších dnech. Vzal proto žalobce toto schéma domů. Tato schémata nebyla nikomu k dispozici.

Otázka č. 3. Jak vysvětlíte, že tato schémata byla prezentována na Ministerstvu vnitra ČSR již 12. 4. 1948 s poznámkou, aby byla pečlivě uložena, neboť jsou psána Vaší vlastní rukou ?

Žalobce uvedl, že na tuto otázku nemůže dát přesnou odpověď. Je jisto, že se schémata dostala do rukou StB při dkladné domovní prohlídce, kterou StB provedlo v bytě rodičů žalobce, druhý den poté, co se nedostavil na schůzku s lidmi, kteří ho měli převést přes hranice do Rakouska. Veškeré záznamy v archivech StB týkající se osoby žalobce jsou odvozeny od výpovědí, nebo akcí tří osob K█████, V█████ a Z█████ /tzv. zobáci/. Tito tři příslušníci StB byli činni ve prospěch odboje. Žalobce si však nedovede vysvětlit poznámku o pečlivém uložení schémat, ani jiných poznámek, jinak, než že byli součástí metody, jak „zobáci“ kryli asi expo svou činnost ve prospěch odboje.

Otázka č. 4, Kdo s Vámi chodil na schzky s ilegálními pracovníky, kde jste vystupoval jako major K█████ ?

Žalobce uvedl, že kpt. F█████ mu opětovně zdůrazňoval, že jeho osoba představuje smrtelné ohrožení jeho, jeho spolupracovníků a celého politického směru, ke kterému se hlásil. Naléhal proto, aby nechodil mezi lidmi tak, že by buď V█████ V█████ nebo K█████ byli mimo dosah, protože, podle jeho slov kdyby padl do rukou vojenské protišpionáe nebo některých sekcí StB, byl bezmocný zasáhnout a protože používané vyšetřovací metody byly takové, že by nakonec vypověděl všechno, co ví. K█████ a V█████ se jednání nikdy nezúčastnili. Byli pouze dvě vyjímky, jedna těsně před odchodem přes hranice, kdy odjížděl žalaobce do úkrytu na Slovensko, toho vezl K█████ úředním autem, vedle něho v předu seděl V█████ a druhá vyjímka byla

schůzka s br. S [redacted]. Kapitán F [redacted] naléhal na svou přítomnost, protože S [redacted] skupina byla infiltrována vojenskou kontrarozvědkou.

Otázka č. 5. S kterými osobami a kde jste vydával a kde se tiskl časopis Plamen poté, co ho přestal tisknout a rozšiřovat N [redacted] ?

Žalobce uvedl, že od N [redacted] jeho skupiny převzala vydávání a distribuci Plamene skupina ÚS-PZ Ladislava S [redacted] / [redacted], a po něm skupina dr. Š [redacted] Létó /toto poslední ví žalobce ze zpráv ing. D [redacted] - R [redacted], v té době už byl v Paříži. Další podrobnosti neví.

Otázka č. 6. Podepsal jste listinu z 3. 9. 1949? Uvedte důvod Vašeho podpisu a kdo Váš podpis vyžadoval.

Žalobce uvedl, že nikdy nepodepsal žádný vázací akt. Soudě podle jeho znění, připravil jej K [redacted] po odletu žalobce. V té souvislosti prohlašuje, že se tomuto kusu papíru přičítá příliš velká důležitost. StB, která dovedla padělat jakýkoliv dokument, by sotva měla potíže padělat jeho podpis. Kromě toho kdyby K [redacted], V [redacted] nebo kpt. F [redacted] tehdy žalobce o taový vázací akt požádali v zájmu své bezpečnosti, byly by jim jej bez váhání podepsal. Co by pro něj znamenal, když byl na cestě za hranice ?

Otázka č. 7. V jakém vztahu jste byl v Paříži s příslušníkem československé rozvědky O [redacted] K [redacted] a po jeho odvolání s dalším příslušníkem ministerstva vnitra J [redacted] D [redacted] ?

Žalobce uvedl, že jeho vztahy ke K [redacted] a D [redacted] byly zcela odlišného druhu. S K [redacted] se stýkal ne jako s příslušníkem čs. rozvědky, ale jako s členem odboje, kterého se podařilo umístit na pařížském vyslanectví ČSR jako spojku mezi žalobcem a domácím odborem. Přesun K [redacted] do Paříže vymohl kpt. F [redacted] /Z [redacted] proti odporu K [redacted] nového šéfa V [redacted], který považoval K [redacted] za nespolehlivého. Udržování styku byla také jediná funkce K [redacted], pokud šlo o žalobce. Předávat zprávy z Československa a přejímat instrukce a informace o postupu práce pro domácí odboj. Styk s ním musel být opatrný, protože bylo nutno jej utajit před čtyřmi zpravodajskými službami - československou, exilovou, francouzskou, případně sovětskou. Proto se osobním schůzkám pokud možno vyhýbali. Styk byl vyzrazen náhodou. Zprávy pro DoS byly v bakelitovém pouzdře v nepromokavém obalu a byly uloženy v nádrži na vodu. Tuto metodu s K [redacted] používali oběma směry a osvědčila se až do nehody, kdy pouzdro o velikosti asi 5 cm a délky 2-3 cm v průměru uvízlo v rouře

spojující vodní nádržku se splachovací mísou. Opravář přivolal policii, která balíček odstranila a po zjištění obsahu předala francouzské tajné službě. Ta po zjištění, že obsah je psán česky, jej předala gen. K██████████, který snadno zjistil, že jde o komunikaci žalobce domácímu odboji, pořídil překlad pro francouzskou policii a žádal žalobce o vysvětlení. Francouzská policie si od žalobce pouze vyžádala potvrzení, že materiál skutečně pochází od žalobce. Při vysvětlení musel gen. K██████████ identifikovat žalobce K██████████ jako svou spojku a musel také K██████████ sdělit prozrazení jeho identity. Jak francouzská, tak exilová zpravodajská služba dostala do rukou bezprostřední obsah sdělení a instrukcí domácímu odboji a nenašla v nich nic závadného a pokračovala ve svém styku se žalobcem; nadále od něj přejímala zprávy a udržovala rádiové spojení s Domácí skupinou.

Žalobce uvedl, že D██████████ přišel do Paříže jako jeden ze zakládajících členů odboje - ještě za pobytu žalobce v Praze jej B██████████ D██████████ popisovala jako oddaného bratra, který měl možnost používat cykloсты a věděl o spolehlivé cestě do zahraničí přes Českou Lípou. Byl od počátku pod krycím jménem „Raven“ členem odbojové skupiny dr. K██████████ do které patřil i J██████████ N██████████, byl v souvislosti s touto skupinou v nepřítomnosti odsouzen k 20 letům žaláře a převeden přes hranice. Nakonec se ztratil před vánoci roku 1950 a žalobce víc o něm neslyšel, předpokládal, že jej kpt. F██████████ pro nekázeň a ohrožení odboje zabil. Žalobce získal informace ze spisů o jeho příslušnosti k StB a přiznal, že jej podceňoval a přehlížel, že skutečně podával zprávy o činnosti i o činnosti K██████████ skupiny, ve které se za pobytu v Paříži sblížil s R██████████ L██████████ O nějakém ovlivňování nebo řízení činnosti Ústavu nebo žalobce, nebylo řeči.

Otázka č. 8. Jak vznikla Strana práce a pak Zahraniční ústav, kdo dal k tomu popud a s jakým záměrem ?

Soud zjistil, že oddělení pro vědeckou politiku plánovalo odchod svých exponovaných členů /G██████████, Ch██████████, P██████████, P██████████/ za hranice. Když žalobce zajistil jejich přechod a sdělil jim, že zatím zůstává doma, aby organizoval domácí část odboje, ujal se vedení zahraniční části iniciativně dr. M██████████ P██████████. Oběžníkem z 28. září 1948 tedy ještě jako součást odboje Čs. strany národně socialistické. Členové odboje, kteří přešli hranice, se označovali prostě jako zahraniční skupina“ na rozdíl od těch, kteří zůstali doma - tzv. domácí skupina. Poté co jednotlivé složky domácího odboje přijaly společný název „Čs. strana práce, začali se identifikovat jako zahraniční skupina ČSP“. Toto označení bylo od srpna 1949 změněno na Čs. zahraniční ústav“.

Žalobce dále uvedl, že jako doklad mohou sloužit schémata 56 - 57, kde jsou jména osob určených k odchodu za hranice, zaznamenána. Jméno žalobce tam není, neboť po předání organizačního vedení K [redacted] resp. majoru K [redacted] by byl již za hranicemi, aby činnost zahraniční části odboje vedl.

Otázka č. 9. Jak vysvětlíte, že koncem padesátých let bylo z vězení propuštěno mnoho osob s následnou rehabilitací s odvodněním, že jejich činnost byla vyprovokována a řízená Státní bezpečností Vaším prostřednictvím jako agenta - provokatéra ?

Žalobce uvedl, že ví pouze o propouštění a rehabilitacích z poloviny šedesátých let. Tuto otázku položil K [redacted] při schůzce v Praze. Podle K [redacted] byly tyto události součástí politických bojů uvnitř KSČ, které předcházely „pražské jaro“. Jednou z takto probíraných otázek byla otázka vin za teror čtyřicátých a padesátých let: ministerstvo vnitra nebo ministerstvo spravedlnosti. Vyšetřením této otázky byla pověřena zvláštní komise Generální prokuratury, a tím byl předurčen výsledek šetření. Podle K [redacted] nebylo šetření o nic objektivnější než účelové procesy předchozích let: šlo o to připsat vinu výlučně StB. Součástí šetření byla tzv. inspekce ministerstva vnitra, jejímž výsledkem byla Zpráva IMV, která se stala základem konečného nálezu „kolektivu pracovníků Dokumentační komise Generální prokuratury pro území ČSR v roce 1969“. Předmětem šetření byla také činnost akce Skaut a v té souvislosti i historie Čs. strany práce. K [redacted] tvrdí pozitivně, že v té době neexistovaly, nebo nebyly k nalezení žádné spisy vztahující se k této akci, a proto vyšetřující prokurátoři byli odkázáni na výpovědi tehdejších příslušníků StB. K [redacted], V [redacted] a Z [redacted] vypovídali podle dohody stejně jako při výsleších v počátku padesátých let: Ch [redacted] byl tajně zatčen, byl ochoten spolupracovat, jeho prostřednictvím odboj Strany práce kontrolovali, tlumili, řídili, a proto i chránili. Tvzení o vyprovokování trestní činnosti si do zprávy přidala komise, protože provokování bylo proti předpisům a vrhalo žádoucí špatné světlo na StB. Také ve výpovědích prý nikdy o žalobci nemluvili jako o agentu, nebo provokatéru. Na základě nálezů Komise docházelo k rehabilitačním řízením a propouštění odbojových pracovníků a „zobáci“ spolu s jinými příslušníky StB byli voláni jako svědci. Jiné hypotézy lze odvodit z výpovědi P [redacted]-T [redacted] z 5. února 1951 o vraždě P [redacted] K [redacted]. Tvrdil, že provedli jeho vylákání jménem Ch [redacted] že jej převedou přes hranice. Při vyšetřování byl K [redacted] zmrzačen a zavražděn. Vzniká otázka, kolikrát vystupoval P [redacted]-T [redacted] nebo jeho agenti pod jménem žalobce a pak jeho jméno vešlo do estébáckých spisů.

Otázka č. 10. Byly někdy a případně kdy a kým využity materiály Státní bezpečnosti o Vaší spolupráci se Státní bezpečností k Vašemu

zkompromitování, měla tato případná kompromitace nějaké následky ve Vašem životě ?

Z výpovědi žalobce soud zjistil, že tajné spisy Ministerstva vnitra byly proti žalobci použity při několika příležitostech. Kolem roku 1983 se okoušel bez úspěchu dovolat na žalobce telefonicky br. S [redacted] krycí jméno K [redacted], vedoucí odbojové skupiny ÚS PZ, aby požádal o finanční odškodnění pro sebe a pro br. K [redacted] za to, že jeho vinou byli prozrazeni, odsouzeni a nuceni ztrávit dlouhou dobu v komunistických žalářích. Když se nedovolal, předal svou záležitost svému příteli jménem H [redacted], který tehdy byl v Německu. Pan H [redacted] se s věcí obrátil na J [redacted] Z [redacted] tehdy pracovníka rozhlasu Svobodná Evropa v Mnichově, a důrazně žádal, aby mu Z [redacted] obstaral vstupní visum do USA a financoval jeho cestu přes moře. Žalobce byl v té době místopředsedou Čs. národní rady americké. Po Z [redacted] sdělení ihned informoval dr. M [redacted] F [redacted], tehdejšího předsedu Národní rady, a dr. M [redacted] P [redacted], předsedu Rady svobodného Československa, jako nejvyšší představitele svobodných Čechoslováků. Ve stejnou dobu se obrátil na chicagskou úřadovnu CIA s žádostí o ochranu.

Žalobce dále uvedl, že věc za CIA vyšetřoval Mr. Bergson, který žalobce dvakrát navštívil v jeho úřadovně v bance a vyžádal si čas k prověření věci. Pak sdělil žalobci, že podle jeho názoru jde o dezinformační akci, jejímž cílem má být podlomit vliv žalobce v americké krajské obci, ve které spolu s dr. F [redacted] představoval neaktivnější protikomunistický směr. Žalobce dále uvedl, že následky této akce byly, že v nejbližších volbách do předsednictva České národní rady americké, odmítl nabídku odstoupujícího předsedy generála F [redacted], aby se stal předsedou. Poukázal na to, že neví, jaké doklady StB vyrobila a že jejich zveřejňování by mohlo poškodit i pověst Rady, kdyby byl jejich předsedou.

Další kampaň proti žalobci, založenou na tajných spisech StB zahájil v roce 1990 dr. K [redacted] na stránkách chicagského krajského periodika Denní Hlasatel postupným uveřejňováním výpovědí nejprve P [redacted]-T [redacted] a pak Z [redacted], K [redacted], D [redacted] a V [redacted]. Když tato série a jí doprovázející útoky na osobu žalobce začala vycházet, předložil předsednictvu Čs. národní rady krátkou informaci o skutečnosti a podrobný výklad jejímu předsedovi. Kampaň dr. K [redacted] neměla pro žalobce žádné následky.

Rok 1991 znamenal pro žalobce začátek dlouhodobého tažení, které proti němu uvedl tehdejší poslanec za ODS a člen Ústavního soudu dr. Z [redacted] K [redacted]. Jako člena odbojové skupiny V.POP, přítele a spoluvězně dlouholetý spolupracovník J [redacted] B [redacted] a D [redacted] N [redacted] jej s dr.

8.1.98

P█████████ přizvali do kolegia tehdy tvořeného Mezinárodního politologického ústavu právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Všechny jeho členy s obviněním osoby žalobce seznámil. Na jaře roku 1991 objevil dr. K█████████ v únorovém čísle časopisu "Prokuratura" přetisk nálezu kolektivu pracovníků Dokumentační komise Generální prokuratury pro území ČSR v roce 1969, kde bylo uveřejněno tvrzení o spolupráci žalobce a odřízenosti orgánům StB. Na tento článek upozornil v dubnu téhož roku dr. M█████████ P█████████. Jako odpověď na tvrzení na tvrzení zprávy IMV napsal žalobce krátké pojednání o událostech na začátku roku 1948 pro členy kolegia a k jejich vyádření také článek pro redakci „prokuratury“ s žádostí o otištění svědectví o událostech pojednaných v publikaci. Obojí zaslal také dr. K█████████. Poslední den před návratem žalobce do Spojených států na konečné schzi kolegia Ústavu vystoupil dr. K█████████ proti tomu, aby svou odpověď redakci prokuratury“ odeslal, protože otištěný nálezu se zakládá na práci právník a protože ve svém referátu členům kolegia vlastně potvrzuje pravdivosti téze o spolupráci žalobce s StB. Podle něho k tajnému zatčení skutečně došlo a po něm byl držěn na chatě, kterou používala StB k ilegálním výslechům a mučení odbojových pracovník, zatímco velda odboj jménem žalobce. Posléze si dr. K█████████ opatřil přístup k tajným spisům Ministerstva vnitra a pověřil svého asistenta dr. K█████████ udělat z nich výtah. Tento výtah vedle přehledu svazků a spisů, které se v tajných archivech nacházely, obsahoval výpovědi příslušníků StB a záznamy, které žalobce identifikovaly jako spolupracovníka a byl prostoupne komentáři nepříznivými žalobci. Dr. K█████████ je dal rozmnožit a pak je rozdával a rozesílal soukromě přaelm žalobce, jak v ČR tak v zahraničí. Tato kampaň neměla ohlas v zahraničí, ale přesvědčila většinu členů kolegia a znemožnila postupně žalobcovu právoplatnou účast člena kolegia na činnosti a rozodování v Mezinárodním poliologickém ústavu.

K dalšímu použití tajných spisů ministerstva vnitra proti žalobci došlo na jaře roku 1992 v souvislosti se sjezdem Čs. národní rady americké. Další, kdo využil v roce 1993 přístupu k tajným archivům, byl dr. J█████████ M█████████ k vypracování přednášky, která je předmětem žaloby.

Otázka č. 11. Vyšetřovala někdy CIA Vaši údajnou spolupráci se státní bezpečností, měla k dispozici materiály ministerstva vnitra o této spolupráci a jaký byl závěr tohoto vyšetřování ?

Soud zjistil, že se žalobce nemůže vyslovit k otázce, zda CIC, resp. CIA měla k dispozici materiály ministerstva vnitra kromě toho, že na žádost o podání zprávy o jejich záznamech o žalobci z let 1949 - 52 z Paříže a z r. 1950 z Německa a z roku 1983 - 84 z Chicaga ústředí CIA oznámilo, že takové vyšetřování nemohou ani popřít ani potvrdit.

Otázka č. 13. Stýkal jste se v letech 1956 - 1958 v USA s příslušníky Státní bezpečnosti, v ~~konkrétním~~ ^{Kladnem} případě tyto styky popiště. P. 1. 51

K této otázce žalobce uvedl, že nestýkal. Nevylučuje to, že příslušníci StB nebo jejich agenti nemohli předstírat, že jsou uprchlíci a noví příchozí do USA a že se obracejí na žalobce pro radu, nebo pomoc. V druhé polovině padesátých let se žalobci telefonicky ohlásil muž jménem M. nebo M. s odvolání na dobré přátele v Československu, od kterých má něco předat, aby se žalobce dostavil na schůzku v Kanadě, protože on do Spojených států nemá visum. Na schůzku žalobce jel, konala se buď na kanadské straně Niagarských vodopád, nebo ve Windsoru. Na schůzce předal žalobci částku peněz na podpis další činnosti Zahraničního ústavu, rozhodně odmítl jednat jako spojka s „přáteli“, protože k tomu se nezavázal a nechce zavázat. Došlo ještě k nejméně dvěma schůzkám.

Z výpovědi žalovaného soud zjistil, že přednášku přednesl 28. 6. 1994 na Kongresu společnosti [redacted] v Praze. Kongresu se zúčastnili vědci, umělci z celého světa, původem z České a Slovenské republiky. Účelem přednášky bylo vysvětlit práci Státní bezpečnosti proti třetímu domácímu i zahraničnímu odboji. Případ žalobce žalovaný do přednášky zahrnul proto, že se jednalo o nejtípcičtější případ činnosti StB, který byl žalobci znám. Informace čerpal především z rozsudků a jiných úředních dokument, které získal jako předseda dokumentační komise Konfederace politických vězňů, dále z časopisů, které mu zaslali jeho zahraniční přátelé. Většina článků, z nichž žalovaný čerpal, byla uveřejněna v americkém týdeníku Nedělní hlasatel. Autorem článku byl hlasatel J. K., který studoval v archivech ministerstva vnitra v roce 1990, se svolením tehdejšího ministra vnitra Langoše. Žalovaný měl také přístup k materiálům StB. Pro přednášku nebylo potřeba, aby; cokoliv z materiálů Ministerstva vnitra cokoliv použil. K dispozici měl kopie materiálů. Považuje za vyloučené, aby tyto dokumenty byly falšovány a upozorňuje např. na tu skutečnost, že v nich uvedená výpověď P. - T. z roku 1951, tedy z doby, kdy dr. Ch. jako agent StB stále pracoval. Dále jsou tam výpovědi jednotlivých osob z roku 1956 - 58, tedy také z doby, kdy dr. Ch. jako agent pracoval a z roku 1956 je tam např. zpráva pana B. ÚV KSČ o žalobci, samozřejmě pod krycím jménem. Přednáška byla otištěna v plném znění v novinách Telegraf a Náš čas, týdeník Náchodská, dále v nějakém časopise v zahraničí. O případu Ch. hovořil také žalovaný 2x v televizi. Soudu dal k dispozici seznam rozsudků, materiálů z nichž čerpal. Nemá žádné informace o tom, že by ve spisu byly nějaké falešné, vyfabulované údaje. Je pravda, že je tam řada podrobností, které si navzájem protirečí. Přednášku dal žalovaný na

Kongresu k dispozici tisku a o případu Ch[redacted] hovořil při různých příležitostech, zejména na shromáždění konfederace politických vězňů. Pokud se týká tvrzení, že žalobce vydává časopis Plemen, žalovaný zkoumal tvrzení, že časopis vydávala skupina pana N[redacted]. Tato skupina vydala dvě čísla a poté žalobce dostal cyklostyl od StB a časopis byl tištěn snad v budově Ministerstva vnitra. Z dokladů také vyplývá, že žalobce dostal cyklostil, nacyklistoval memorandum, StB to schválila, on to poté rozšiřoval. Po technické stránce není také známá úloha paní B[redacted]. Byla přesvědčená ilegalistka, domnívala se, že to o dělá je ilegální činnost.

JUDr.

1.1. 1981

Z výpovědi svědka PhDr. Z[redacted] K[redacted] soud zjistil, že žalovaného zná jako spoluvězně z dob totality. Je kolegou svědka v Konfederaci politických vězňů, a to od založení konfederace v r. 1989. Žalobce znal z doby před únorem 1948, kdy působil v odd. pro vědeckou politiku ČSNS. Později se s ním sešel v Americe v r. 1988 a od r. 1990, kdy dojížděl do Brna. Žalobce byl ten kdo zavinil jeho uvěznění v roce 1953. K tomuto závěru svědek dospěl na základě dokumentů, z nichž vyplývalo, že žalobce byl začátkem dubna 1948 zatčen a druhý nebo třetí den po svém zatčení, prozradil Státní bezpečnosti organizaci připravované ilegality. Byla tam uvedena i skupina, krycí název POP, což bylo ve skutečnosti Oddělení pro vědeckou politiku a svědek byl členem této skupiny. Navíc existuje materiál, ve kterém jsou uvedena pravá jména, krycí jména i charakteristiky osob této skupiny a tyto údaje nemohl uvést nikdo jiný než žalobce. Jediné jméno, které žalobce neznal, byl člověk působící jako malíř, nebo grafik a ten jediný je tam uveden právě jako grafik. Ch[redacted] se po svém tzv. tajném zatčení dostal na chalu v Malé Úpě a již 12. 4. 1948 tam vlastnoručně provedl náskres organizace ilegální skupiny. Je to psáno vlastnoručně Ch[redacted]. Svědek četl stať žalovaného, uveřejněnou v časopise „Securitas interii“ č. 2 týkající se žalobce. Doklady, které jsou tam citovány se doplňují a jsou v kontextu s činnostmi žalobce od dubna 1948 do září 1949 v naší republice, od r. 1949 do r. 1952 a ve Francii a později v USA. Svědek nemá žádné vědomosti o tom, že by tam citované doklady a údaje byly nepravdivé, doklady tam citované považuje za hodnověrné. Žalobce svědka nikdy neinformoval o tom, že by spolupracoval se Státní bezpečností, než se tyto informace objevily v našem a zahraničním tisku. Akce Skaut je nejlépe popsána dle názoru svědka v materiálech skupiny 2023 StB, kde se popisuje akce Skaut, která započala již od r. 1947 a měla za úkol infiltrovat nekomunistické organizace. V případě ČSNS se jí to podařilo, když do sekretariátu nasadili J[redacted] D[redacted] a V[redacted] M[redacted] a později získali dalšího zaměstnance J[redacted] R[redacted], který je agentem StB. Jsou tam popisovány jednotlivé skupiny, které byly konstatovány, identifikovány a posléze dikcí StB „realizovány“ tzn. pozatýkány. Jednalo se zhruba o 15 - 17 skupin. Tento počet je uveden na základě údajů, které byly v materiálu. Svědek například ví o skupině

[Handwritten signature]

S [redacted] kde bylo zatčeno 36 lidí. Skupina, ve které působil svědek byla realizována v roce 1953 a působila ve steném složení v roce 1953 jako za doby žalobce. Jediného pana D [redacted] - grafika Ch [redacted] neznal pravým jménem, ten tam byl také již v roce 1948, nebo zatčen. Svědek se s panem D [redacted] na sekretariátu strany nestýkal, neboť sekretariát byl v Praze a svědek byl Brňák. D [redacted] sám píše ve své zprávě, že v roce 1947 byl vysazen do nepřátelského prostředí, za kterou považovat stranu národně socialistickou. Když se potom vrtátil z Paříže, kde pracoval jako tajemník žalobce, byl již pod vlastním jménem přesunut na Slovensko, kde dále působil. Teprve později byl vyzdvihnut a byl odměněn jako člověk, který působil v nepřátelském prostředí, a to i v Paříži. Dle vědomí svědka veškerý sekretariát národně socialistické strany po únoru emigroval a zůstal tam v podstatě jen Ch [redacted] který měl těhotnou manželku a nechtěl riskovat přechod přes hraniční pásma. Snažil se přes manželku K [redacted] od Holanďan získat pasy a o tom informovala agentka Á [redacted] - K [redacted] P [redacted]-T [redacted], což vedlo k tajnému zatčení žalobce. Dle názoru svědka, bylo pro StB výhodnější mít ilegalitu pod kontrolou, než aby je hned pozatýkali. Bylo také možné vytvořit zdání, že žalobce řídí ilegální činnost v České republice. Po jeho odchodu do Francie byl jeho nástupcem jako vedoucího ilegality u nás J [redacted] R [redacted], který pod krycím jménem Ing. D [redacted] shromažďoval od jednotlivých ilegálních skupin zprávy a ty byly prostřednictvím StB zasílány žalobci. Tam pracovalo také cenzorní oddělení, byli to tři lidé, odborník na politiku, druhý na ekonomii a třetí na věci vojenské. Tito vytrídili, co se může poslat ven, popř. co zadrží. Potom zřejmě došlo ke změně názoru StB, že bude lepší skupiny pozatýkat a také Ch [redacted] už ve Francii nebyl a tak nebylo třeba udržovat zdání, že řídí ilegální organizace. Všichni ve skupině svědka se snažili dodržovat pravidla konspirace, to jak jim to umožňovalo vedení, tj. Ch [redacted]. Svědek sám se scházel se spojkou ve večerních hodinách a nakonec jak se ze spisu ukázalo, ta spojka byl příslušník StB.

z výpovědi svědka M [redacted] P [redacted] soud zjistil, že žalobce zná od června či července roku 1945 a jsou přátelé. Žalovaného poznal asi před 2 lety. Od listopadu 1947 až do svého propuštění po únoru 1948 působil na sekretariátu Národně socialistické strany v Praze. Na sekretariátu se nesešel ani s osobou jménem J [redacted] D [redacted], ani V [redacted] M [redacted] ani J [redacted]. Neměli tušení, že na sekretariátu působí agenti StB. Časopis Plamen byl pozemní časopis ilegálních skupin, které vedl žalobce. Později v emigraci se svědek dozvěděl, že hlavním vydavatelem byl J [redacted] N [redacted]. Již koncem roku 1948, když se situace začala vyostřovat plánovali odchod do zahraničí, a to skupiny, která působila zde od roku 1945, jednalo se o Ch [redacted] K [redacted], P [redacted] a svědka. Svědek odešel prvním v noci z 15. na 16. dubna 1948. Později odešel K [redacted], nejdříve do Holandska. Po svém

příchodu do Francie svědek obnovil tu činnost, kterou prováděli zde, nejdříve pod názvem zahraniční skupina a později svědek a K██████ někdy v září nebo říjnu 1948 založili Československý zahraniční ústav. Žalobce byl po svém příchodu do Francie členm ústředí, kde byl dr. K██████, žalobce a svědek. Po jeho příchodu do Francie s stal jakýmsi hancím motorem, byl to člověk velmi cílevědomí, pracovitý, čestný. Po svém příchodu do Ameriky se stal členem Československé národní rady americké a postupně se stal místopředsedou a předsedou zahraniční komise. Žalobce začal působit jako čelní představitel zahraniční komise rady, někdy v polovině 60 let. Dle názoru svědka první obvinění svědka se spolupráce s StB se objevilo v roce 1992 v časopise Prokurátor, tam byl uveřejněn materiál o žalobci ve smyslu, že jako vedoucí Čs. strany práce byl spolupracovníkem StB. V lednu 1990 se svědek setkal s panem K██████ který mu ukázal rozsudek ve smyslu, že byl rehabilitován za svou činnost ve spojení s československou stranou práce, jejímž vedoucím byl žalobce jao agent StB. Někdy v letech 1982 - 83 s na žalobce obrátil M██████ Z██████, který působil ve Svobodné Evropě s tím, že se na něj obrátil pan S██████ a nějaký pan H██████ a požadují pomoc za to, že byli ve spojení s Československu stranou práce. Dál se ve věci nic nedělo a ke spojení nedošlo. Později volal žalobci z Berlína pan S██████ se stejnou žádostí o pomoc a zároveň tm byla výhržka, že žalobce udá. Žalobce obrátil s věcí na CIA, kde jednal s panem Bergsonem a ten ho ujistil, že je to v pořádku a že kdyby se opět někdo ozval, že se s ním má spojit. Svědek neví nic o tom, že by CIA vedla nějaké vyšetřování ohledně spolupráce StB a Ch██████, že by existovalě nějaká závěrečná zpráva, to CIA nesděluje. Žalobci pouze sdělili, že se nemá obávat o svou pověst. O tomto sdělení pana Bergsona se svědek dozvěděl od žalobce. Žalobce svědkovi nesdělil, že by na něj existovaly falšované, či padělané doklady ohledně jeho spolupráce s StB a že to zjistila CIA. Další obvinění žalobce ze spolupráce s StB přednesl žalovaný ve Společnosti pro vědu a umění. V materiálech použitých dr. K██████ a jím zveřejněných, svědek nic neví. Pokud se týká podrobností ohledně Paříže, Ch██████ přiletěl do Paříže na falešný pas, pod jménem Ö██████ Svědkovi bylo známo, že D██████ přišel do Paříže někdy v roce 1950 a zapojil se do skupiny, ale v té době byl již svědek v Americe. Převod svědka do zahraničí zajistila B██████ D██████. O akci SKAUT se svědek dozvěděl od žalobce až v roce 1991, kdy v Brně založili mezinárodní politologický ústav a rozhodli se sdělit poznatky o svých zkušenostech. Žalobce tam vytvořil materiál o základech odbojové práce, kdy složkou byla i skupina SKAUT a skládala se z těch lidí, kteří ho údajě chránili v jeho odbojové práci. Ch██████ tam uvádí, že když hrozilo jeho zatčení jej vzali pod ochranu členové bezpečnostního aparátu KSCČ, aby jej ochránili od zatčení ze strany StB. Ch██████ jmenuje tři osoby, O██████ K██████, V██████ a kpt. F██████ - Z██████ Svědek neví, zda tyto soby byly příslušníci Stb. Od Ch██████ ví, že tyto osoby se mu takto prezentovaly a takto s ním jednaly. Svědek se

1. 1. 1991

domnívá, že jsou dva důvody, které vyvrací tvrzení žalovaného o spolupráci žalobce s StB. první je zpráva, kterou žalobce uvedl o činnosti odbojových skupin, druhá svědkova znalost žalobce, jako demokrata, obětavého, cílevědomého člověka, který vzal na sebe ten úkol vybudovat ilegální organizace v první fázi. Svědek neměl k dispozici komplexní dokumentaci ohledně údajné spolupráce Ch[redacted] s StB, kterou má ministerstvo vnitra. Mohl pouze nahlédnout do některých z papírů. Neví nic o tom, že by doklady na žalobce byly padělány. Se žalobcem se stýká i v současné době.

Z protokolu o výpovědi svědka mimo jednání ze dne 26. 1. 1996 soud zjistil, že vypovídal J[redacted] D[redacted]. Tento uvedl, že žalobce si již nepamatuje. V roce 1948 - 1949 byl zaměstnán na Ministerstvu národní bezpečnosti v úřadu vůbec nebyl. Nepamatuje je si, kde pracoval v roce 1948 - 1949, byl v Praze. Nemůže si vzpomenout, zda byl v roce 1950 - 1951 ve Francii. Do zahraničí jezdil často, jako kurýr. Po předložení zpráv o činnosti J[redacted] D[redacted] ze dne 27. 12., 29. 12. 1951 a 8. 1. 1952 uvedl, že neví, že to možná psal. Nevzpomíná si na to, že by byl někdy v minulosti souzen. Nevzpomíná si, že by byl souzen naoko jako ilegalista. Svědek neví, kdy se stýkal s Ch[redacted], ví však o koho se jedná, stýkal se s ním někdy v Praze.

Z protokolu o výpovědi svědka bylo patrné, že nejprve chtěl odmítnout výpověď, poté poučen se odvolával na svůj zdravotní stav a evidentně se vyhýbal výpovědi.

Z výpovědi svědka JUDr. L[redacted] Š[redacted] soud zjistil, že je pravda, že používal krycí jméno Š[redacted] a v roce 1956 - 1958 psobil v Kanadě. Svědek byl zařazen na Zastupitelském úřadu v Kandě. Se žalobcem se setkal 2x v rozmezí dvou dnů a to Chicagu. Se žalobcem se setal na základě pokynu, že je možné se žalobcem domluvit na styku před zastupitelské úřady.

Svědka dále uvedl, že žalobce nebyl spolupracovníkem Státní bezpečnosti, jakýkoliv styk odmítal. Samotný rozhovor se žalobcem ukázal, že se s ním není možné domluvit na styku.

Poté, co byl svědkovi dán k nahlédnutí záznam o schůzkách z 4. 12. 1957, 15. 2. 1958, 7. 6. 1958 a 23. 9. 1958 a 20. 10. 1958, tento uvedl, že si na místo setkání se žalobcem nepamatuje. Na schůzku jel s panem S[redacted], ale na vlastní schůzce byl sám. Nepamatuje si, zda Ch[redacted] předal nějaké peníze. Z dojmů, které měl ze styků vyplývá, že žalobce spolupracovat nechtěl.

Z výpovědi svědka J. S. soud zjistil, že užíval krycí jméno S. bylo mu určeno. Do USA odjel koncem roku 1958 a působil ve Washingtonu, jezdil s kurýrem a pro kurýra do New Yorku, takže se stýkal s nějakými pracovníky z mise. Se Š. jezdil několikrát, byli v Chicagu nebo v Diatroitu. Se Š. jezdil proto, že měl předat svědkovi nějakého agenta českého původu.

Svědék dále uvedl, že to byl nějaký básník, velmi svérázný a setkání odmítl. Jméno Ch. mu nic neříká, neříká mu také nic ani krycí jméno D.

Obsahem přednášky PhDr. J. M., agentura StB ve třetím odboji domácím i zahraničním, soud zjistil, že pojednává o práci StB proti třetímu odboji, o jejich specifických metodách a dokládá to na případu žalobce. Obsahem této přednášky soud dále zjistil, že je tam uvedeno, že v únoru 1948 působil žalobce jako vedoucí oddělení pro vědeckou politiku v Ústředním sekretariátě národně socialistické strany. Předseda strany dr. Z. mu prý nabídl, aby se po volbách 1948 stal generálním tajemníkem strany. Okamžitě již v únoru 1948 zahájili ilegální činnost, avšak už předtím byl kontrolován ze strany Stb. Intenzivně začal budovat odbojovou organizaci a byl s D. označen za osobu, jejímž prostřednictvím by bylo možno proniknout do sítě národně sociálních skupin. Proto byl dr. Ch. dne 7. dubna 1948 v Brně na příkaz P. T. tzv. tajně zatčen, tzv. tajné zatčení byla jedna z metod StB, zcela postrádající právní podklad i podle tehdy platých zákon. O žádné zatčení nešlo. šlo o únos, kdy se skupina Estébáků dohodla, že se někoho zmocní. Ten byl někde přepaden a odvečen na jemu neznámé místo do tzv. konspirační chaty, nebo budovy a tam byl vyslýchán. Metody StB jednotlivé případy byly dokumentovány již v 50tých a 60tých letech, kromě jiného inspekčními zprávami ministerstva vnitra a publikovány jak v roce 1968, tak po listopadu 1989. Žalobce byl „tajně zatčen 7. 9. 1948“ a odvezen na konspirační chatu StB, dnes Bukovka do Horní Malé Úpy v Krkonoších a později přemísťován do různých konspiračních objektů v Praze i jinde. S dr. Ch. jednala StB jinak, než s ostatními, kteří se jí dostali do rukou. Záměrem bylo dr. Ch. získat ke spolupráci. Ukázalo se, že D. typ bl správný, výsledek pro StB byl jednoznačně výborný. Dr. Ch. začal po několika dnech pobytu v konspirační chatě s StB spolupracovat. Orgánům StB se s ním podařilo navázat přímo přátelský poměr, s některými řídicími orgány si tykal. Byl řízení orgány StB, zvláště O. K. V. V. a L. Z. pokračoval v organizování sítě nár. soc. skupin. Vydával časopis Plamen, který se tiskl přímo na StB a sepisoval s estébáky různá memoranda. Podařilo se mu přímo s příslušníky StB proniknout do 11 ilegálních skupin, z nichž 4 byly později zlikvidovány jeho přímou osobní aktivitou. Tuto rozsáhlou akci velda

StB pod názvem SKAUT, akce byla přímo řízena vedoucími pracovníky StB P [redacted], P [redacted]-T [redacted], Z [redacted], M [redacted] a Z [redacted]. Jako spojky fungovali J [redacted] D [redacted] a L [redacted] D [redacted]. Kolik lidí přesně dostal dr. Ch [redacted] do vězení nebylo spočítáno, nejméně však 80, spíše však asi 120, ačkoli se hovoří i o několika stech. Pokud si některé zprávy StB o jeho činnosti pochvalují, že dostal na šibenici 4 lidi, tedy to není pravda. O S [redacted] a J [redacted] K [redacted] se však z vězení dostali na svobodu až po 16 letech. P [redacted]-T [redacted] také v roce 1951 vypověděl, že dva odbojáři K [redacted] a bývalý orgán StB N [redacted], byli zastřeleni proto, aby nebyla prozrazena spolupráce „mjr. K [redacted]“ tj. dr. Ch [redacted] s StB. Z příkazu StB založil dr. Ch [redacted] ilegální Čs. stranu práce. Pro výsledky své činnosti proti domácímu odboji od dubna 1948 do září 1949 byl vedením StB dr. Ch [redacted] pokládán za dobře vázaného agenta, tzn., že to je ten, kdo nemůže couvnout. Proto bylo rozhodnuto, že může být poslán do zahraničí a tam pokračovat ve své činnosti. Byl převeden na tzv. ofenzivního agenta, přeřazen k 1. správě StB. kam byl současně přeřazen i jeho řídicí orgán o [redacted] K [redacted]. Doma pracoval dr. Ch [redacted] pro StB bez jakéhokoliv písemného závazku. Ten podepsal až v den odletu na falšovaný pas, dne 3. září 1949. Ve Francii znělo krycí jméno žalobce M [redacted]. V průběhu doby řídicí orgán žalobce K [redacted] krycí jméno L [redacted], byl odvolán a nahrazen dalším známým J [redacted] D [redacted], krycí jméno G [redacted], odsouzeným v Československu ke dvaceti letm. Do Paříže přijel coby illegalista. Pro činnost zpravodajskou využíval dr. Ch [redacted] především své vedoucí místo v Zahraničnímústavě, který podle instrukcí StB vybudoval v Paříži. V roce 1951 byl odvolán z Paříže D [redacted]. Žalobce se chystal odcestovat do Spojených států. Žalobce udánlivě těsně před zadržením francouzskými orgány odcestoval do Spojených států. Tam s ním StB obnovila pravidelný styk podle vlastních záznam až v roce 1956 a udržovala ho do roku 1958. Dne 19. září 1956 hlásil ministr Barák politickému bytu ÚV KSČ, že v emigraci v USA máme 5 agentů. Ve Spojených státech pracoval dr. Ch [redacted] s krycím jménem D [redacted]. Podobně jako ve Francii, také v USA neunikl „Direktorů pozornosti kontrarozvědky. Dostal strach a choval se tak bázlivě, že uhýbal ze svých povinností agenta. Proto s ním StB ukončila po roce 1958 pravidelný styk a jeho svazek rozhodla v roce 1961 uzavřít a uložit. Z kopie závazku ze dne 3. 9. 1949 soud zjistil, že žalobce podepsal závazek ve znění: „Zavazuji se, že pomlčím před kýmkoliv o všech událostech, které proběhly od dubna 1948 do dnešního dne, že stejně utajím další spojení s vámi že nebudu o těchto věcech vypovídat, ani v případě svého zatčení, že budu plnit instrukce, které obdržím prostřednictvím osoby známé mě pod jménem „[redacted]“ podle zásad, které byly ústně dohodnuty a že se nebudu snažit obcházet, je pasivní rezistencí, že budu podávat informace, které získal z vlastní iniciativy, že nenaváže vlastní spojení s odbojem doma. Závazek byl přijat proti příslibu StB.

Vzhledem ke skutečnosti, že žalobe zpochybnil to, že předmětný závazek podepsal, byl vypracován z nalecký posudek z oboru grafologie PhDr. Milanem Nouzovským a to dne 20. srpna 1996. Úkolem znalce bylo zodpovědět otázku, zda podpis na závazku 3. 9. 1949 je pravým podpisem dr. V██████ Ch██████ Závěr tohoto posudku zní, že sporný podpis ve znění dr. V██████ Ch██████ na závazku z 3. 9. 1949 je s velkou pravděpodobností pravým podpisem dr. V██████ Ch██████

Dne 26. března 1997 byl k námitkám žalobce vypracován doplněk znaleckého posudku znalcem z oboru grafologie PhDr. Milanem Nouzovským s dotazem, zda byla zjištěna rozdílná velikost písma srovnávacích podpisů a sporného podpisu, pokud ano, čím lze tento rozdíl vysvětlit, zda byla zjištěna rozdílnost při návaznosti písma sporného a srovnávacích podpisů, pokud ano, čím lze tento rozdíl vysvětlit. Dále zda uvedené datum na závazku 3. 9. 1949 je vlastnoruční projev žalobce a zda na základě odpovědi na shora uvedené otázky se nějak mění závěr původního znaleckého posudku. Odpovědi na tyto otázky závěr původního znaleckého posudku nezměnily tím, že číslice, jako písemný projev, obecně neobsahují dostatek hodnotných individuálních markant, které by umožňovaly stanovit přesnější závěr, vzhledem k identifikace pisatele. Proto znalec zkoumání po dohoda se soudcem neprováděl.

Z výpovědi znalce PhDr. Milana Nouzovského soud zjistil, že vypracoval znalecký posudek včetně doplňků z oboru grafologie. Vycházel ze srovnávacích materiál, které jsou uvedeny v první části posudku a dospěl k závěru, že podpis žalobce na závazku je s velkou pravděpodobností jeho pravým podpisem. Znalec sám používá stupnice pravděpodobný, s velkou pravděpodobností a jednoznačný. V případě doplňku znaleckého posudku se znalec k otázce položené ohledně data nemůže vyjádřit, neboť v té době neměl dostatek srovnávacích materiálů, které by obsahovaly číslice. Pokud znalec uvedl, že při zkoumání nezjistil porušení povrchové struktury papíru, toto je jeden ze znaků technického padělání. Ve svých závěrech vycházel znalec z toho, že nebyly obsaženy takové znaky, které by nasvědčovaly tomu, že se nejedná o pravý podpis. Tato odpověď směřovala k dotazu z ástupce žalobce, zda předmětný podpis mohl být nejprve nacvičen a poté padělán. Z výpovědi znalce dále soud zjistil, že je přesvědčen, že kdyby měl k dispozici větší množství srovnávacích materiálů z té doby, závěr znaleckého posudku by byl jednoznačný. Velkou pravděpodobnost pravosti nejze vyjádřit procentuálně, ale blíží se k jednoznačnému závěru.

Obsahem odpovědi na dotaz soudu ze dne 1. 11. 1995 Úřadu pro zahraniční styky a informace pod č.j. :UZSI 0055/12/95 soud zjistil, že

žalobce byl tajným spolupracovníkem Státní bezpečnosti a se Státní bezpečností tajně spolupracoval, že žalobce podepsal závazek v den odletu do Francie, že žalobce využíval pro svou zpravodajskou činnost své místo v Československém státní ústavě, který měl podle instrukcí Státní bezpečnosti vybudovat v Paříži, že žalobce byl ve styku se Státní bezpečností i po odstěhování do USA a to od roku 1956 z roku 1958, kdy StB tento styk ukončila. Na dotaz soudu, zda byl žalobce převeden, na ofenzivního agenta, a přeřazen k první správě StB, bylo zodpovězeno, že formulace ofenzivní agent je použita nevhodným způsobem, tento pojem nebyl oficiálním termínem. Rovněž tak nelze potvrdit, že byl přeřazen k první správě StB. Jmenovaný byl agentem první správy SNB od počátku spolupráce až do jejího ukončení. Na dotaz, zda předložené listinné materiály jsou pravé a mají pravdivý obsah, nebo se jedná o padělek, falšované materiály, které byly takto vyrobeny, aby byl žalobce zkompromitován, či z jiného důvodu, bylo zodpovězeno, že materiály listinného charakteru jsou převzaty od první správy SNB a zachovány v původním stavu bez jakýchkoliv změn. Posoudit, zda byly falšovány, či vyrobeny v době jejich vzniku, přísluší pouze soudnímu znalci. Z hlediska UZSI lze pouze vyslovit názor, že tyto materiály nebyly falšovány, neboť se nejednalo o vyjímečnou osobnost. V časovém průběhu spolupráce a systému kontroly řídicích pracovníků ze strany jejich nadřízených, lze falšování takového objemu písemností, vč. vlastnoručně psaných dokladů prakticky vyloučit. Na otázku, zda je k dispozici originál závazku z 3. 9. 1949 bylo zodpovězeno, že ano. Na otázku, zda je k dispozici zpráva MV z 28. 4. 1966 č.j. IM-0057/10-65 odpovězeno, že se nenašla a některé materiály končí v roce 1958.

Tato zpráva byla opakovaně soudu zaslána dne 8. 3. 1996, opatřena kulatým razítkem Ministerstva vnitra České republiky,

1.1. 1996

Z obsahu spisu Ministerstva vnitra V 2864 ve věci P. K. a spol., zvláště pak z výpovědi dr. P. K. ze dne 13. května 1965 soud zjistil, že JUDr. P. K. dne 2. 12. 1949 byl zatčen orgány StB, odsouzen byl státním soudem v Praze dne 7. 9. 1950 pro trestný čin velezrady a špionáže na doživotí. Nejvyšším soudem v Praze mu byl rozsudek změněn na 25 let odnětí svobody. V červenci roku 1964 mu byl trest přerušen, jelikož byla nařízena krajským soudem obnova trestního řízení. Pokud se týká samotné věci z tohoto protokolu soud zjistil, že dubnu roku 1948 vstoupil do KSČ, kde byl organizován až do svého zatčení. I přesto, že vstoupil do KSČ měl určité výhrady proti personální politice a přenesení pravomoci ze stranických organizací na aparát. O těchto otázkách hovořil v okruhu svých známých a mezi nimi to byl J. K., spoluzaměstnankyně L. B. Oba znal již z dřívější doby jako mladé národní socialisty protizenklovského zaměření. S oběma se z politického hlediska názorově sblížil. Při jednom

droj km

setkání s K [redacted] v létě roku 1948 na ulici v Praze, mu K [redacted] sdělil, že připravuje určitá forma spolupráce socialistických stran a některých jiných organizací. K [redacted] mu sdělil, že celou akci vede osoba s krycím jménem major K [redacted]. V krátkém čase přinesl K [redacted] litografovaný časopis Plamen a jakési memorandum od majora K [redacted], které obsahovalo strukturální nástin stran a organizací. Doktor K [redacted] a majorem K [redacted] nikdy nepřišel do osobního styku. Spojení se dalo přez spojky. Jedna ze spojek byla V [redacted] K [redacted], druhá s krycím jménem K [redacted]. Spojky donášely korespondenci od majora K [redacted], která obsahovala jednak rozборы, situace a žádosti o určité úkony. Major K [redacted] na dr. K [redacted] požadoval, aby zakládal malé organizace, které by nevyvíjely nějakou činnost, ale připraveny vystoupit organizačně v daném okamžiku. Tyto skupiny však nikdy nezaložil, ač mu to major K [redacted] a K [redacted] nástupce ing. D [redacted] vytýkali. Po určité době došlo k přerušení spojení s K [redacted] na to se dotazoval K [redacted], který mu dal tip na D [redacted]. S D [redacted] se také sešel a zase opatřil spojení na K [redacted]. K [redacted] požádal K [redacted] o vysílačku s tím, že jí potřebuje pro spojení skupin strany práce v Holansku mezi sebou. Tento požadavek obdržel písemně od K [redacted] přez spojku. K [redacted] chtěl peníze, dále chtěl papír pro cyklostil, toto K [redacted] po spojce poslal. V průběhu styku dostl K [redacted] několik časopisu Plamenu. Král je žádal o určité informace vážně politického charakteru. Přesvědčení K [redacted] bylo takové, že jeho činnost byla velmi záhy kontrolována státní bezpečností. Svědčí o tom okolnost, že rozsudek proti D [redacted] byl zrušen již v roce 1954 z toho důvodu, že menovaný provozoval tuto činnost jako orgán Státní bezpečnosti. Když K [redacted] seznamoval K [redacted] s projektem strany práce, informoval ho, že celou věc organizuje osoba s krycím jménem major K [redacted]. Tento používal krycí jméno S [redacted] a činil tak na žádost a z podnětu majora K [redacted] který mu patrně toto j méno vybral. Skupinu „Věrní-Jožka“ označoval K [redacted] K [redacted], K [redacted] a snad i B [redacted]. K [redacted] sám nikdy žádnou skupinu pod tímto názvem nevytvořil. Jednou požádal major K [redacted] K [redacted] o doručení modré tenké obálky na adresu JUDr. M [redacted] P [redacted], který údajně studoval ve Francii, K [redacted] toto učinil. Major K [redacted] požádal K [redacted] o vysílačku s výslovným podotknutím, že vysílačka má sloužit k vzájemnému spojení některých emigračních skupin v Holansku mezi sebou.

1. 1. 98

Z téhož spisu, a to z protokolu o výpovědi J [redacted] D [redacted] ze dne 22. listopadu 1965 soud zjistil, že dne 1. 2. 1947 nastoupil jako orgán na zemský odbor bezpečnosti /VOP/ v Praze. Asi po dvou měsících byl pověřen úkolem státí se členm bývalé Národněsocialistické strany získati možnosti být zaměstnán v aparátu této strany. To se také stalo a přibližně v červenci 1947 se stal pracovníkem Ústředního sekretariátu národněsocialistické strany v Praze. V rámci plnění úkol v této straně zjistil m.j. , že na ústřední sekretariát národněsocialistické strany v Praze byl vedením této strany přijat JUDr. V [redacted] Ch [redacted] z Brna. Tento před svým příchodem prováděl se skupinou

Národněsocialistických intelekturálů např. M [redacted] P [redacted] ing. I [redacted] G [redacted] a mezi nimi vědecké analýze vnitropolitického vývoje politické situace v ČSR. Zeměna situace v KSČ stejně tak v ČSL zahraniční politiky pro potřeby vedení Národněsocialistické strany. Rozbory byly rozmnožovány v důvěrných ^{buletenu} buletenech a dostávaly se i do zahraničí. Vedení strany si velmi cenilo této práce, kterou koordinoval Ch [redacted]. Ve své práci Ch [redacted] pokračoval i po svém příchodu do Prahy. Stejně tak jako povolný, který s ním současně přišel do Prahy. Ch [redacted] na ústředním sekretariátě strany působil ještě v březnu 1948. V té době se D [redacted] dozvěděl od zaměstnankyně sekretariátu B [redacted] D [redacted], že Ch [redacted] má na území ČSR konkr. v Brně ilegální skupinu a že v nejbližší době hodlá, stejně jako P [redacted] a K [redacted] a další, opustit ČSR a odejít do emigrace, aby dál pracoval v nepřátelsky pro naše zřízení. Poznatky o tomto předával D [redacted] orgánům bezpečnosti, zejména K [redacted] a V [redacted], později je předával i Z [redacted], D [redacted] a P [redacted]-T [redacted]. Přibližně v dubnu 1948 se dozvěděl od K [redacted] a V [redacted] že došlo k tajnému zatčení Ch [redacted]. Jak se později v průběhu roku 1948 dozvěděl, bylo cílem zatčení Ch [redacted] nejen zabránění jeho nepřátelské činnosti vůči ČSR, nýbrž i získání kontroly nad vytvářejícími se a existujícími ilegálními skupinami. Byla vytvořena jakási ilegální straně práce, která byla kontrolována orgány bezpečnosti a v jejímž čelem byl Ch [redacted] s krycím jménem major K [redacted]. Jednou z ilegálních skupin, které existovaly již před zatčením Ch [redacted] byla skupina v jejímž čele stál J [redacted] N [redacted]. N [redacted] se s manželkou chystal do emigrace. V této N [redacted] skupině vedle domněnky D [redacted], jistý K [redacted], který měl krcí jméno A [redacted] a který úzce spolupracoval s N [redacted]. Na vedení strany Práce a JUDr. Ch [redacted] se buď již v roce 1948, nebo v roce 1949 napojila také legální skupina, v jejímž čele stál JUDr. S [redacted], šlo o krycí jméno. Napojení zprostředkovala pravděpodobně [redacted] D [redacted]. D [redacted] znal pod jménem S [redacted] K [redacted]. N [redacted], jeho manželka B [redacted] D [redacted], V [redacted] K [redacted] a prakticky všichni blízcí Ch [redacted] spolupracovníci, kteří po únoru 1948 pracovali ilegálně a kteří měli v úmyslu odejít nelegálně do zahraničí, kdy tento svůj záměr později realizovali, odešli z ČR s vědomím státní bezpečnosti. Vedení Strany práce vydávalo ilegální časopis „Plamen“. Dle názoru D [redacted] tento časopis zpočátku vydávala některá z existujících ilegálních skupin s tím, že jeho vydávání převzalo tzv. vedení Strany práce a byl sledován cíl získal rovněž nad tímto časopisem kontrolu orgány Bezpečnosti. D [redacted] se dozvěděl o činnosti Ch [redacted] proti republice již v době okolo února 1948. Ch [redacted] připravoval útěk za hranice a proto bylo nadřízenými D [redacted] rozhodnuto o jeho zatčení, to se stalo v dubnu 1948. Bylo to 7. 4. 1948. Z doslechu od K [redacted], D [redacted] ví, že „major K [redacted]“ se prvně napojil na ilegalistu N [redacted] a asi jiné dosti brzy.

P. A. 98

P. A. 98

Z téhož spisu, a to z protokolu o výpovědi V [redacted] V [redacted] soud zjistil, že v letech 1948 - 1949 byl zařazen jako příslušník ministerstva vnitra, oddělení politického zpravodajství. Jeho přímým představeným byl M [redacted] P [redacted] T [redacted]. Asi v květnu, červnu 1948 se dozvěděl, že je na oddělení zajištěn JUDr. Ch [redacted], který byl funkcionářem ústředního sekretariátu bývalé Nár. soc. strany. Od doby, kdy přicházel V [redacted] s Ch [redacted] do styku jako orgán bezpečnosti, a při plnění úkolů, které na rozkaz svých veřitelů zajišťoval dospěl k závěru, že Ch [redacted] byl zajištěn za účelem odhalování již existujících ilegálních organizací na našem území. Prostřednictvím Ch [redacted] byla odhalena ilegální organizace, kterou vedl N [redacted] v Jinonicích, skupina K [redacted] v Košířích, JUDr. K [redacted], který vystupoval pod krycím jménem S [redacted] a matka si vzpomínal na skupinu S [redacted]. Pokud se týká ostatních, D [redacted] bla neustále v domněni, že pracuje jako ilegalistka. J [redacted] D [redacted] bl orgánem StB. Pokud se týká osob N [redacted], měl také založenou ilegální organizaci, která byla napojena na Ch [redacted] a jejími členy byla jeho manželka a V [redacted] K [redacted]. Tito odešli s pomocí StB do zahraničí, čímž bylo sledováno jejich napojení na emigraci a aby vytvořili podmínky pro vysazení Ch [redacted] do zahraničí. Všichni uvedení byli v domněni, že odchází do zahraničí jako ilegalista. Ch [redacted], který odešel do zahraničí v roce 1949, odcházel jako spolupracovník StB. V [redacted] v ústředí, kde byl veden Ch [redacted] pod jménem major K [redacted] sám vystupoval jako spojka, při styku s ilegálními organizacemi pod krycím jménem major N [redacted]. Vystupoval vždy jako spojka majora K [redacted]. Časopis „Plamen“ byl vydáván na oddělení ministerstva vnitra a byl přísně evidován. V [redacted] neví přesně, zda časopis Plamen nebyl vydáván nějakou ilegální skupinou, nebo zda došlo k jejich vydávání „majorem K [redacted]“ až s vědomím Státní bezpečnosti.

Z téhož spisu, a to z protokolu o výpovědi L [redacted] Z [redacted] soud zjistil, že již před únorem 1948 se dozvěděli funkcionáři Nár. soc. o Ch [redacted]. Protože v té době docházely poznatky, že vzniká mnoho ilegálních skupin bývalých Nár. socialistů bylo nadřizenými rozhodnuto použít Ch [redacted] k jejich odhalování. K napojení Ch [redacted] na druhé Nár. socialisty za účelem odhalování jiných skupin došlo již asi měsíc po jeho zatčení. Za použití hesel Ch [redacted] pro styk s jeho přáteli, se napojili na jistou D [redacted] a nějaké spolupracovníky v Brně. Ta znala Ch [redacted] osobně, ovšem nevěděla, že Ch [redacted] je zatčen a domnívala se, že pracuje dále ilegálně, jako „major K [redacted]“. Z [redacted] má za to, že jméno major K [redacted] měl Ch [redacted] s D [redacted] domluveno ještě před zatčením, pro případ, že by se nemohli z nějakého důvodu dále stýkat osobně. StB mu pak toto jméno ponechalo. Od té doby se D [redacted] stala hlavní osobou, která přinášela domnělému vedení „majora K [redacted]“ informace o ilegálních skupinách národních socialist atd. Protože „K [redacted]“ musel vykazovat nějakou činnost, začal pod kontrolou StB jednat jako

vedoucí „Strany práce“ pro ten účel vydával, s vědomím StB, časopis Plamen a různé politické úvahy ve formě memorand.

Z téhož spisu, a to z protokolu o výpovědi O [redacted] K [redacted] soud zjistil, že o tom, že vzniká ilegalita národních socialistů se dozvěděli až někdy krátce po únoru 1948. K přesným informacím sloužily zprávy, které podával D [redacted], který byl zaměstnancem sekretariátu Národně soc. strany. Tímto způsobem se dozvěděli o jistém Ch [redacted] který se z hlášení jevil jako osoba, která má v Čs. straně připravit ilegální činnost. To byl důvod, že se rozhodlo o zatčení jmenovaného. Ch [redacted] byl zatčen nejpozději někdy v březnu 1948. Ch [redacted] chtěl rovněž odejít ilegálně do zahraničí, neboť zamýšlel vyvíjet činnost pro ČSR v zahraničí. Podstata zatčení Ch [redacted] byla v tom, že jako Bezpečnost chtěli s jeho pomocí odhalit protistátní činnost organizovanou proti republice v zahraničí. V průběhu této činnosti pak vznikla myšlenka použít Ch [redacted] pro kontrolu vznikajících ilegálních skupin v ČSR. Na základě toho vešel Ch [redacted] ve spojení s již existující ilegální skupinou národních socialistů, a to prostřednictvím zaměstnankyně sekretariátu Nár. soc. B [redacted]. Prostřednictvím ní se také dozvěděli, že vydávají, nebo že připravují vydání nějakého ilegálního časopisu Plamen a že mají zorganizovaný přechod do zahraničí, že ve skupině je také jistý N [redacted]. Jinak nebylo sděleno o jak velkou skupinu se jedná. Později zjistili jméno dalšího člena skupiny a posléze zjistili, že patřilo jistému K [redacted]. Skupina se přes B [redacted] dostala do styku s Ch [redacted]. B [redacted] znala Ch [redacted] jeho skutečným jménem a souhlasila, že o něm bude hovořit jako „majoru K [redacted]“, toto jméno dostal stejně jako krycí „dr. Č [redacted]“ jež jeho činnost StB kontrolovala. Ch [redacted] pak o tomto jménu s vědomím StB informoval B [redacted]. Po svém zatčení snad Ch [redacted] navázal spojení s ilegalitou po několika měsících. Jako časopis Plamen byl označen časopis, nebo cyklostilovaný leták, který již byl, nebo měl být vydáván ve skupině B [redacted] a N [redacted]. Měl název jiný. Na Plamen byl přejmenován na přání Ch [redacted] v době, kdy byl Ch [redacted] již StB konrolován. Ch [redacted] do tohoto ilegálního časopisu dával některé své vlastní články s vědomím StB. Ch [redacted] potřeboval s vědomím StB zjistit co dělá v Paříži jeho blízký spolupracovník P [redacted] který z ČSR uprchl po únoru 1948. Ch [redacted] hledal spojení do Paříže. Spojení zajistila B [redacted], uvedla, že jde o S [redacted], později bylo zjištěno, že jde o P [redacted] K [redacted]. Dr. P [redacted] byl nejbližším spolupracovníkem Ch [redacted] v ČSR v době, než došlo k zatčení ch [redacted]. P [redacted] z ČSR po únoru 1948 uprchl. Na spolupráci s P [redacted] měl Ch [redacted] stále zájem, a protože StB chtěla odhalit nepřátelskou činnost organizovanou v zahraničí, umožnili ch [redacted] po jeho zatčení, navázat s P [redacted] spojení. Cílem akce s Ch [redacted] nebyla snaha koordinovat a vytvářet ilegální skupiny, ale zároveň odhalit spojení emigrace s domácími protistátními organizacemi a jejich činnost.

Soud měl k dispozici kopie plánek označené číslem 56 a označené číslem 57, které vypracoval vlastní rukou žalobce.

Tyto doklady byly postoupeny ministerstvem vnitra a doplněny kopií přípisu označený jako materiál 60 s tím, že postupují v příloze pracovní program majora K tužkou psané a připojené 2 schématické nákresy organizační struktury - Pečlivě uložte, protože jsou psány vlastní rukou dr. Ch.- majora K. Ministerstvo vnitra 12. 4. 1948.

Z dokladu oznčeného číslem 59 bylo zjištěno, že major K vypracuje pokyny pro konspiraci. Major K bude mít 2 základní úkoly. Za prvé řídit práci ÚV a koordinovat jeho činnost se zahraniční prací. Za druhé udržovat spojení s emigrací. Z dokladu označeného číslem 58 pod bodem 1 zjištěno, spojení s G navázáno, pod bodem 2 spojení s D navázáno pomocí karty. Kdyby nebyla kartak nalezena, bude spojení navázáno spojkou, která slečně B vyřídí pokyny majora K.

Z rozsudku Městského soudu v Praze sp. zn. 17 Tr 236/69 ze dne 2. května 1978, který nabyt právní moci dne 17. 7. 1978 soud zjistil, že byl zrušen rozsudek bývalého státního soudu v Praze ze dne 21. 7. 1949 sp. zn. Or I 912/49 u obviněného J K ve výroku o vině i trestu. Současně byla zrušena další soudní rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu. Podle ust. § 15 odst. 2 zák. č. 82/1968 Sb. ve znění článku I zák. č. 70/1970 Sb. bylo trestní řízení proti J k zastaveno. Usnesení nabylo právní moci 6. 5. 1978. Bylo zastaveno pro skutek, že nejpozději od května 1948 do svého zatčení 6. 5. 1949 v Praze z nepřátelství k lidově demokratickému zřízení pracoval aktivně v protistátní organizaci „Věrní-Jožka“v úmyslu podílet se na vytvoření ilegální Čsl. strany práce, zaměřené na změnu politických poměrů v naší republice a to tím, že do ilegální činnosti zapojil další osoby jako L B, dr. P K atd. Dával jim k přečtení ilegální časopis Plamen..... Z odůvodnění tohoto rozsudku soud zjistil, že ze zprávy ministerstva vnitra - Inspekce ministra - komise ze dne 28. 4. 1966 bylo zjištěno, že v průběhu roku 1947 byly bezpečnostními orgány získány poznatky o nepřátelské činnosti dr. V Ch, bývalého funkcionáře bývalé Národně socialistické strany, který se skupinou Národně socialistických intelektuálů z Prahy a Brna, prováděl pro potřeby sekretariátu bývalé Národně socialistické strany vědeckou analýzu vnitrostranického vývoje ČSR. Krátce po únoru 1948 byly zjištěny poznatky, že někteří členové bývalé národně socialistické strany přecházeli do ilegality a další, že odcházejí do zahraničí. Vzniklo podezření, že i dr. V Ch po vybudování vlastní nepřátelské sítě odejde

ilegálně do zahraničí, odkud by pracoval proti ČSR, aby bylo zabráněno odchodu dr. V. Ch. do zahraničí, byl dne 7. 4. 1948 zatčen. Ke své činnosti se doznal. Po únoru 1948 byla orgány StB zjišťována na území republiky obsáhlá protistátní činnost proti Lidově demokratickému zřízení. Bylo proto rozhodnuto vedením StB nestíhat dr. V. Ch. za jeho trestnou činnost, ale využít jej k odhalování činnosti existujících ilegálních organizací na území ČSR s cílem nepřátelské osoby likvidovat. Na dr. Ch. jako majora K. se počaly napojovat nekteří bývalí národní socialisté jako N., N., K. a D., kteří se připravovali k ilegálním útěkům do zahraničí, kde měli v úmyslu dále pracovat nepřátelsky proti ČSR. Aby protistátní činnost osob, které tvořily ilegální skupiny, mohla být zjišťována, sledovaly tuto činnost orgány StB, kteří před illegalisty vystupovali pod pseudonymem kapitán F., Č. Těmito opatřeními zjišťovala StB nepřátelskou činnost protistátních ilegálních organizací, které byly vedeny pod názvem Černé komando. Skupinu „Věrní Jožka“ vedl dr. P. K. Údaje správy ministra vnitra byly ve shodě s výpověďmi svědků V., V., O., K., L., Z. a J. D. bývalých operativních orgán StB. Tito rovněž uvedli, že účelem jejich činnosti nebylo vyprovokování protistátní činnosti skupin bývalých národních socialistů, ale brždění a tlumení této činnosti, její podchycení a snaha dostat je co nejvíce pod kontrolu orgánů. Nebylo prokázáno, že by se J. K. zapojil do N. skupiny dříve než byla pod kontrolou StB. Dr. V. Ch. byl zatčen 7. 4. 1948, jak bylo zjištěno ze zprávy inspekce ministra 28. 4. 1966 a brzy na to podle výpovědi svědka L. Z. asi měsíc po svém zatčení byl použit pro cíle StB. Někdy v květnu 1948 se K. sešel s N. a ten mu při rozhovoru svěřil, že i on je členem ilegální organizace. N. vyzval Jaroslava K. ke vstupu do této skupiny. Skupina měla název „Věrní Jožka“ Zprávy se po zpracování zasílaly Ústřednímu vedení k rukám majora K. Při dalších schůzkách přišli k názoru, či-li mohli vytvořit novou stranu „Čsl. stranu práce“, k čemuž vyšla direktiva od majora K., který byl nadřízeným J. N. O tom, že je N. ve spojení s majorem K., tento zmiňoval někdy koncem dubna, nebo začátkem května 1948, při prvním setkání s K. Dr. Ch. pracoval pro orgány StB pod krycím jménem major K. někdy od počátku května 1948. Pokud se týká vytvoření Strany práce J. K. se aktivně do příprav této politické strany zapojoval a osobně se setkal s mužem, kterého mu J. N. označil jako majora K. Při schůzce se hovořilo o programu připravované strany. Z odůvodnění rozsudku soud dále zjistil, že Stranu práce měl vést major K. J. K. také dr. K. přinesl lytografovaný časopis Plamen a jakési memorandum od majora K., které obsahovalo strukturní nástin stran a organizací, které by při utvoření Strany práce přicházely v úvahu.

Z rozsudku Krajského soudu České Budějovice - pobočka Tábor sp. zn. 9 RTV 20/93 ze dne 14. června 1994, který nabl právní moci dne 14. 6. 1994 soud zjistil, že obžalovaní L [redacted] D [redacted], nar. [redacted] v [redacted], v době původního řízení strážmistr SNB a F [redacted] Š [redacted], nar. [redacted], v době původního řízení strážmistr SNB, byli podle ust. § 226 písm. b/ tr. řádu zproštěni obžaloby Státní prokuratury v Praze dne 30. 6. 1949 sp. zn. Pst I 1010/49, že dne 27. prosince 1948 v Ražicích přistihli při služební kontrole obviněného K [redacted] při převážení rádiovysílacího přístroje do Prahy a ačkoli věděli, že rádiovysílací přístroj je určen pro protistátní organizaci, K [redacted] nezatkl a neučinili o tom příslušné hlášení v úmyslu znemožnit vypátrání a odhalení této organizace. Z odvodnění tohoto rozsudku soud zjistil, že skutek, pro který byli oba obžalovaní odsouzeni, se stal J [redacted] K [redacted] v celé věci vystupoval jako člen protistátní skupiny, jež byla orgnizována, řízena a plně kontrolována orgány tehdejší Státní bezpečnosti. Pro rádiový přístroj, její parametry absolutně neumožňovaly, aby sloužila k vysílání zpráv do zahraničí, byl J. K [redacted] vyslán osobami, které byly spolupracovníky Státní bezpečnosti a s jejich plným vědomím. Jednání J [redacted] K [redacted] za těchto okolností pouze formálně vykazovaly znaky trestného činu, a proto byl vlastně výsledkem provokace ze strany bezpečnostních orgánů, postrádal svůj materiální obsah, jak vyplývá z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 3. 1991 sp. zn. Rt 69/91 týkající se věci J [redacted] K [redacted]

Z rozsudku Městského soudu v Praze sp. zn. Rt 69/91 ze dne 25. března 1991, který nabyl právní moci dne 25. 3. 1991 soud zjistil, že J [redacted] K [redacted], nar. [redacted], byl zproštěn podle ust. § 226 písm. B/ tr. ř. z obžaloby státního prokurátora v Praze ze dne 30. 6. 1949 sp. zn. Pst I 1010/49 pro zločin velezrady podle ust. § 1 odst. 1,2 zák. č. 231/48 Sb. Z odůvodnění tohoto rozsudku soud zjistil, že J [redacted] K [redacted] se z činnosti v národněsocialistické straně znal s N [redacted]. Společně se sešli v květnu či červnu 1948, hovořili o budoucnosti Nár. soc. strany. N [redacted] doporučil K [redacted] aby se spjil s dr. Ch [redacted], bývalým tajemníkem dr. Z [redacted], který mu v tomto směru může podat více informací. K [redacted] se skutečně s dr. Ch [redacted] sešel. K [redacted] se s N [redacted] stýkal až do podzimu roku 1948, kdy tento odešel do zahraničí. Před svým odchodem K [redacted] svěřil vedení skupiny. Vydáváním časopisu Plamen, který byl redigován dr. Ch [redacted] byl pověřen Š [redacted] J [redacted] K [redacted] byl napojen na skupiny majora K [redacted] v květnu či červnu 1948. V této době již tato skupina byla založená, řízena a kontrolována prostřednictvím majora K [redacted] orgány StB. Ze zprávy inspekce ministerstva vnitra soud zjistil, že dr. Ch [redacted] byl zatčen orgány StB 7. 4. 1948. Trestní stíhání proti němu nebylo zahájeno a bylo rozhodnuto užívat ho napříště jako „mjr. K [redacted]“ k odhalování činnosti existujících ilegálních skupin na území celé republiky. Major K [redacted] fakticky řídil nejen tuto skupinu, ale i

208

skupiny další, redigoval časopis Plamen a vybídl dr. K█████, aby zajistil vysílačku, kterou potom převážel K█████ do Prahy.

Obsahem kopie svazku Ministerstva vnitra č. 41538 a 41538/011 soud zjistil a to z výpovědi I█████ M█████ - svědecké výpovědi sepsané na GP používání nesprávných vyšetřovacích metod komise 1955 - 1957, že pokud jde o akci SKAUT je známo, že tato vz nikla z popudu zprávy, kterou M█████ získal od K█████. Na základě této zprávy dal P█████ souhlas k zatčení Ch█████. O skutečném obsahu a rozsahu akce „SKAUT“ se dozvěděl až někdy začátkem roku 1949, kdy si V█████ od něj vyžádal přehlednou písemnou zprávu o akci „SKAUT“. Tato zpráva byla vypracována referentem pro akci „SKAUT“ „K█████“, jeho představeným Z█████ i za spolupráce P█████ T█████. Pro vypracování této zprávy provedl M█████ písemnou kritiku akce „SKAUT“. Kritika m.j. obsahuje poukazy, že kontrola profistátních skupin tkvících pouze v tom, že tyto skupiny dobrovolně se podřizovali Ch█████ a předávali mu zprávy, je zcela nedostatečná. Z jeho výpovědi soud dále zjistil, že v době, kdy Ch█████ již byl v Paříži, byl M█████ delegován za BAA na poradu, kterou si žádala BAB, konkrétně V█████ a J█████ kteří hledali některé materiály, zejména vázací slib Ch█████. Na této poradě vyšlo najevo, že BAB nemá k dispozici vůbec nic, čím by mohli donutit Ch█████, v případě potřeby, k práci, ač referent K█████ přešel z BAA do BAB a byl jimi vyslán do Paříže, jako řídicí orgán Ch█████.

Zpráva Ministerstva vnitra Inspekce ministra č.j. IM-OO189/57 zpráva o přešetření případu akce „Černé komando“ - skupina L. S█████ ze dne 15. ledna 1958. Soud zjistil, že dr. Ch█████ známý funkcionář bývalé strany národněsocialistické, tajemník P█████ Z█████, byl po únoru 1948 tajně zatčen orgány MV a držel v tajné - nezákonné vazbě. Dr. Ch█████ na výsleších na MV uvedl, jak organizoval a připravoval ilegální práci pro linii strany nár. soc., byl proto používal jako „volavka“ k napojování ilegálních organizací nár. soc. strany, které tak byly pod kontrolou orgánů MV. Před jednotlivými členy ilegálních skupiny vystupoval se souhlasem orgánu MV tak, že je pověřen P█████ Z█████ tím, aby soustředil všechny ilegální skupiny v ČSR v jedno centrum a že on sám žije v ilegalitě. Dr. Ch█████, který pro tyto případy používal krycí jméno major K█████ byl tajně pouštěn z tajné vazby ven k těmto jednáním a byl pod kontrolou MV, kteří ho střežili, aby věc nevyzradil, nebo neutekl.

Soud dále zjistil, obsahem uvedených materiálů, že žalobce vystupoval pod krycím jménem major K█████ případně agent D█████, případně M█████. Ze spisu soud dále zjistil, že žalobce pracoval jako dobrovolný agent StB. Spis obsahuje závazek podepsaný žalobcem. Soud dále zjistil skutečnosti, týkající se jednotlivých akcí žalobce. Zjistil, že sepisoval různá memoranda.

Soud dále zjistil, že byl vydavatelem časopisu Plamen. Ze spisu soud dále zjistil okolnosti týkající se pobytu ve Francii v roce 1950. Okolnosti týkající se jeho styku s lidmi, soud zjistil skutečnosti týkající se role majora K[redacted] a důsledků jeho činnosti. Soud zjistil, že obsahem spisu jsou zprávy jednotlivých orgánů StB o akci SKAUT na které jednotlivé orgány StB, nebo jiné osoby, pracovaly. dále byly zjištěny skutečnosti o žalobci a jeho postavení ve vztahu k StB. Ze zápisu o výpovědi P[redacted]-T[redacted] ze dne 31. října 1952. Obsahem spisu je pracovní program majora K[redacted], plány psané vlastní rukou žalobce, memoranda žalobce, závěrečné zprávy o výjezdu žalobce, vedoucího ilegální organizace ČSP, instrukce pro majora K[redacted], hodnocení akce SKAUT. Z tajných svazků soud dále zjistil, že tyto obsahují skutečnosti o navázání spolupráce žalobce v USA., záznamy o schůzkách se žalobcem v USA, např. z 15. 4. 1957. Obsahem spisu jsou dále tvrzení o potížích žalobce při spojení - legenda M[redacted], záznam ze schůzky žalobce s šumavským, zprávy od žalobce z USA. Obsahem svazku jsou dále zprávy od D[redacted] informace o přechodu Ch[redacted] zprávy o kontaktech D[redacted] Ch[redacted]

Z výpisu řádku archivního protokolu soud zjistil, že dne 27. 6. 1962 byl žalobce veden v archivním protokolu, I. odbor pod krycím jménem D[redacted], veden osobní svazek 41538 , 9 dílů. Dle tohoto řádku zničeno 1. 7. 1983.

Podle ust. §11¹⁾ o.z. fyzická osoba má právo na ochranu své osobnosti, zejména života a zdraví, občanské cti a lidské důstojnosti, jakož i soukromí, svého jména a projevů osobní povahy.

Podle ust. § 13 odst. 1,2,3 fyzická osoba má právo se zejména domáhat, aby bylo upuštěno od neoprávněných zásahů do práva na ochranu její osobnosti, aby byly odstraněny následky těchto zásahů, aby jí bylo dáno přiměřené zadostiučinění. Pokud by se nejevilo postačujícím zadostiučinění podle odst. 1, zejména proto, že byla ve značné míře snížena důstojnost fyzické osoby, nebo její vážnost ve společnosti, má fyzická osoba též právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích. Výši náhrady podle odst. 2 určí soud s přihlédnutím závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k porušení práva došlo.

Základním předpokladem odpovědnosti podle ust. § 13 je existence neoprávněného zásahu objektivně způsobilého narušit popř. ohrozit osobnostní práva chráněná ust. § 11 a násl. o.z..

Po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že žaloba důvodná není. Soud provedl v souzené věci velmi podrobné dokazování. Pokud se týká hodnocení jednotlivých důkazů, za zásadně věrohodnou považuje soud

výpověď žalovaného, svědka dr. K [redacted], dr. M [redacted] P [redacted], J [redacted] S [redacted] u JUDr. L [redacted] Š [redacted]. Tyto výpovědi jsou v souladu navzájem i s listinnými důkazy, které měl soud k dispozici. Za zásadně nevěrohodnou považuje výpověď žalobce, učiněnou formou místopřísežného prohlášení, jeho tvrzení považuje soud za účelová, jsou v rozporu s dalšími důkazy, ať výpovědmi svědků, či listinnými důkazy. Soud považuje též za nevěrohodnou výpověď svědka D [redacted], který uvedl, že si nic nepamatuje. Byla k dispozici výpověď tohoto svědka před orgány Ministerstva vnitra ve věci P [redacted] K [redacted] a spol. V 2864 a právě tato výpověď byla v souladu s tvrzením žalovaného, pokud se týká úlohy a postavení žalobce. V průběhu řízení bylo nesporně prokázáno, že žalovaný je autorem přednášky „[redacted]“ [redacted]. Text této přednášky obsahuje tvrzení shora uvedená, která žalobce považuje za způsobilá dotknout se jeho cti. Vytýká žalovanému, na kterém leží důkazní břemeno, ohledně pravdivosti svých tvrzení, že zneužil své funkce, jako vyšetřovat KPV a k napsání přednášek použil skutečnosti o kterých se dozvěděl a použil materiály StB, ke kterým se z titulu své funkce dostal. Žalovaný však byl v dokumentačním oddělení KPV byl jeho vedoucím, a dle názoru soudu k napsání své přednášky použil materiály získané ze své činnosti. V této souvislosti žalobce zpochybnil tajné materiály ministerstva vnitra a označil je za falsifikáty. Dle názoru soudu tyto materiály jsou pravé a nebylo by možno takové množství materiálů zfalšovat. Ze strany ministerstva vnitra k tomuto nebyl žádný důvod. Navíc pokud se týká samotných materiálů všechny mají logickou návaznost a jsou v souladu s dalšími důkazy. Pravdou však je, že se nejedná o veřejné listiny. Proto soud těmito materiály provedl důkaz, a to konsttováním jejich obsahu, avšak spíše přihlédl k dalším listinným důkazům, které dle názoru soudu, jsou veřejnými listinami. Jedná se zvláště o rozsudek Městského soudu v Praze Rt 69/91 ve věci J [redacted] K [redacted], tento rozsudek ze dne 25. března 1991 nabyl právní moci dne 25. března 1991. Pouze citací z odůvodnění tohoto rozsudku: ze zprávy Inspekce ministerstva vnitra soud zjistil, že dr. Ch [redacted] byl zatčen orgány StB 7. 4. 1948. Trestní stíhání proti němu nebylo zahájeno a bylo rozhodnuto užívat ho napříště jako „majora K [redacted]“ k odhalování činnosti existujících ilegálních skupin na území celé republiky. Z této zprávy plyne, že na majora K [redacted] se napojil N [redacted] a jeho prostřednictvím J [redacted] K [redacted]. Major K [redacted] fakticky řídil nejen tuto skupinu, ale i skupiny další, redigoval časopis Plamen a vybídl dr. K [redacted], aby zajistil vysílačku, kterou potom převážel K [redacted] do Prahy. J [redacted] K [redacted] byl napojen na skupiny majora K [redacted] v květnu, či červnu 1948. V této době již tato skupina byla kontrolovna prostřednictvím majora K [redacted] orgány StB. Dále soud vycházel ze spisu 17 Rt 36/69 ve věci J [redacted] K [redacted] a dále ze spisu ministerstva vnitra V 2864 ve věci P [redacted] K [redacted] a spol. Tento spis obsahuje výpovědi pracovníků ministerstva vnitra Z [redacted], K [redacted] a V [redacted] který byli řídicími orgány žalobce a dále z výpovědí D [redacted], který též jako agent StB v této

P. 1. 98

věci vypovídá ohledně postavení žalobce ve svazku StB. Soud vycházel též z výpovědi JUDr. P. K. o činnosti žalobce.

Žalobce zpochybnil již vůbec existenci závazku. Poté, co vyšlo najevo, že závazek existuje, tvrdil zase, že se jedná o smlouvu, ze které vyplývají oběma stranám jednak určitá práva a povinnosti a závazek podobného druhu zřejmě v materiálech StB neexistuje. Tuto skutečnost soud nehodnotil, nesporně však bylo prokázáno, že tento přípis z 3. 9. 1949 žalobce podepsal. K jeho tvrzení, že se nejedná o jeho podpis, soud nařídil vypracování znaleckého posudku z oboru grafologie. Závěr tohoto znaleckého posudku byl, že se jedná s velkou pravděpodobností o pravý podpis žalobce. Soud tento posudek zvážil jako důkaz v souvislosti s dalšími listinnými důkazy a výpověďmi svědků a žalovaného a dospěl k závěru, že skutečně žalobce podepsal závazek s StB v den odletu do Francie. Pokud se týká dalších tvrzení, i když bylo přihlédnuto, jak shora uvedeno, k zpochybnění materiálů ministerstva vnitra, soud měl k dispozici dostatečné množství důkazů, a to veřejných listin, na základě nichž bylo možno dospět k shora uvedenému závěru. Citované spisy obsahují protokoly o výpovědi jednak řídicích orgánů žalobce, K. Z. V. a dále D. Tyto materiály měl žalovaný k dispozici, z nich čerpal. Proto soud dospěl k závěru, že žalovaný si pro svou přednášku, a potažmo pro svá tvrzení obstaral dostatek materiálů, jejichž pravdivost byla nesporná. Soud měl dále k dispozici výpovědi svědků před orgány ministerstva vnitra, kteří vypovídali o postavení žalobce, a to J. K. dr. K. a N. z těchto všech důkazů bylo prokázáno, že všechna tvrzení jsou pravdivá. Bylo prokázáno, že za 1. žalobce pracoval jako dobrovolný a osvědčení agent StB. Toto bylo prokázáno jednak z výpovědi žalovaného a dále doloženo závazkem ze dne 3. 9. 1949, který podepsal žalobce. Za 2/ Má na svědomí uvěznění sedmiset lidí a že 15 dostal na šibenici, toto tvrzení je prokázáno zvláště citovanými rozsudky, výpověďmi svědků ve spise V 2864 o úloze žalobce, výpovědi žalovaného. Je pravda, že nebyl prokázán přesně tento počet, avšak tvrzení pravdivé je. Za 3/- navázal s příslušníky StB přátelský poměr, tato skutečnost je patrna jednak z výpovědi žalobce a dále z dalších listinných důkazů. Za 4/ - sepisoval s příslušníky StB různá memoranda, toto tvrzení bylo prokázáno ze spisu ministerstva vnitra, kde jsou memoranda založená. Za 5/ - byl vydavatelem časopisu Plamen, který měl být tištěn StB, toto bylo prokázáno shora citovanými rozsudky. Za 6/ - byl převeden na ofenzivního agenta a přeřazen k 1. správě StB, toto tvrzení bylo prokázáno jednak ze zprávy ministerstva vnitra s tím, že ofenzivní agent je nepřesný termín, dále z kopie řádku registračního protokolu z roku 1962. Za 7/ - podepsal písemný závazek s StB v den odletu do Francie, tato skutečnost byla prokázána předmětným závazkem. Za 8/ - využil pro svou zpravodajskou činnost své vedoucí místo v Československém zahraničním ústavu, který měl podle instrukcí StB

vybudovat v Paříži, tato skutečnost byla v průběhu řízení také prokázána a v tomto případě se jedná ze strany žalovaného o hodnocení. Bylo také prokázáno za 9/ - že byl ve styku s StB i v USA v letech 1956 - 1958, a to záznamy o schůzkách ve spise ministerstva vnitra a výpovědi S[redacted] a Š[redacted] Za 10/ - že žalobce snad může být ve styku s řídicími orgány tajné služby, v jejímž zájmu vyvíjel po roce 1989 a stále vyvíjí činnost na Masarykově univerzitě v Brně a univerzitě Palackého v Olomouci, v tomto případě se jedná též, dle názoru soudu, o hodnocení žalovaného a jeho úvahu. Soud tedy po provedeném dokazování dospěl k závěru, že žaloba důvodná není a rozhodl, jak ve výroku rozsudku shora uvedeno.

Výrok o nákladech řízení vychází z ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř. a contrario. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, náklady řízení mu však nevznikly.

Výrok o nákladech řízení ve vztahu k Českému státu, vychází z ustanovení § 148 odst. 1 o.s.ř., podle něhož stát má podle výsledku řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil. V tomto případě náklady řízení představují náklady za vypracování znaleckého posudku z oboru grafologie a výpověď znalce při jednání v celkové výši 2.965,- Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15ti dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 26. září 1997

JUDr. Dagmar Stamidisová, v.r.
s o u d c e

Za správnost vyhotovení:
Ilona Jíranová

